

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

58 tomas

2015 m. gruodžio 22 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2015 m. gruodžio 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2425, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1325 1
- ★ 2015 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2426, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES) 2015/1998 nuostatos dėl trečiųjų šalių, kurios pripažįstamos taikančiomis saugumo standartus, lygiavėčius bendriesiems pagrindiniams civilinės aviacijos saugumo standartams ⁽¹⁾ 5
- 2015 m. gruodžio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2427, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 10

SPRENDIMAI

- ★ 2015 m. gruodžio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/2428, kuriuo iš dalies keičiami Sprendimas 2009/791/EB ir Įgyvendinimo sprendimas 2009/1013/ES, kuriais atitinkamai Vokietijai ir Austrijai leidžiama toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 ir 168a straipsnių 12
- ★ 2015 m. gruodžio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/2429, kuriuo Latvijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių 15
- ★ 2015 m. gruodžio 21 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/2430, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2015/1334 18

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

★ 2015 m. gruodžio 21 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/2431, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje	22
★ 2015 m. rugsėjo 18 d. Komisijos sprendimas (ES) 2015/2432 dėl valstybės pagalbos SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), kurią Vokietija suteikė pieno kokybės patikroms pagal Pieno ir riebalų įstatymą (<i>pranešta dokumentu Nr. C(2015) 6295</i>)	23
★ 2015 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/2433, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2014/709/ES dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su afrikiniu kiaulių maru tam tikrose valstybėse narėse (<i>pranešta dokumentu Nr. C(2015) 9168</i>) ⁽¹⁾	46
★ 2015 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/2434, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2014/237/ES dėl priemonių, kuriomis siekiama neleisti patekti į Sąjungą ir joje išplisti kenksmingiesiems organizmams, taikymo tam tikriems Indijos kilmės vaisiams ir daržovėms (<i>pranešta dokumentu Nr. C(2015) 9178</i>)	61

TARPTAUTINIAIS SUSITARIM AIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

★ 2015 m. rugsėjo 21 d. ES ir Egipto asociacijos tarybos sprendimas Nr. 1/2015, kuriuo pakeičiamas Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, 4 protokol as dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų [2015/2435]	62
--	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/2425

2015 m. gruodžio 21 d.

kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1325

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2015 m. liepos 31 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1325 ⁽²⁾, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis, nustatanti asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 2580/2001, atnaujintą sąrašą;
- (2) Taryba, kai buvo praktiškai įmanoma, visiems asmenims, grupėms ir subjektams pateikė motyvų pareiškimus, kuriuose paaiškinta, kodėl jie buvo įtraukti į tą sąrašą;
- (3) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu Taryba informavo sąraše išvardytus asmenis, grupes ir subjektus, kad ji nusprendė palikti juos sąraše. Taryba taip pat informavo atitinkamus asmenis, grupes ir subjektus, kad tuo atveju, jei jiems dar nėra pateiktas Tarybos motyvų pareiškimas, kuriame paaiškinta, kodėl jie buvo įtraukti į sąrašą, jie gali prašyti pateikti tokį motyvų pareiškimą;
- (4) Taryba atliko sąrašo peržiūrą, kaip reikalaujama pagal Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį. Atlikdama peržiūrą, Taryba atsižvelgė į suinteresuotųjų asmenų ir subjektų jai pateiktas pastabas, taip pat į atnaujintą informaciją, gautą iš kompetentingų nacionalinių institucijų apie į sąrašą įtrauktų asmenų ar subjektų statusą nacionaliniu lygmeniu;
- (5) Taryba patikrino, kad kompetentingos institucijos, kaip nurodyta Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP ⁽³⁾ 1 straipsnio 4 dalyje, būtų priėmusios sprendimus dėl visų sąraše esančių asmenų, grupių ir organizacijų sąsajų su teroro aktais, kaip apibrėžta Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Taryba taip pat padarė išvadą, kad asmenims, grupėms ir subjektams, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 2, 3 ir 4 straipsniai, turėtų būti toliau taikomos konkrečios ribojamosios priemonės, numatytos Reglamente (EB) Nr. 2580/2001;

⁽¹⁾ OL L 344, 2001 12 28, p. 70.

⁽²⁾ 2015 m. liepos 31 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1325, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/513 (OL L 206, 2015 8 1, p. 12).

⁽³⁾ 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendroji pozicija 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001 12 28, p. 93).

(6) sąrašas turėtų būti atitinkamai atnaujintas, o Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1325 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytas sąrašas pateikiamas šio reglamento priede.

2 straipsnis

Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1325 panaikinamas.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. ASSELBORN

PRIEDAS

1 STRAIPSNYJE NURODYTAS ASMENŲ, GRUPIŲ IR SUBJEKTŲ SĄRAŠAS

I. ASMENYS

1. ABDOLLAHI Hamed (dar žinomas kaip Mustafa Abdullahi), gimęs 1960 m. rugpjūčio 11 d. Irane. Pasas: D9004878.
2. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, gimęs Al Ihsa (Saudo Arabija), Saudo Arabijos pilietis.
3. AL YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, gimęs 1966 m. spalio 16 d. Tarute (Saudo Arabija), Saudo Arabijos pilietis.
4. ARBABSAR Manssor (dar žinomas kaip Mansour Arbabsiar), gimęs 1955 m. kovo 6 d. arba 15 d. Irane. Irano ir JAV pilietis. Pasas: C2002515 (Iranas); pasas: 477845448 (JAV). Nacionalinio tapatybės dokumento Nr.: 07442833, galioja iki 2016 m. kovo 15 d. (JAV vairuotojo pažymėjimas).
5. BOUYERI, Mohammed (dar žinomas kaip Abu ZUBAIR, dar žinomas kaip SOBIAR, dar žinomas kaip Abu ZOUBAIR), gimęs 1978 m. kovo 8 d. Amsterdame (Nyderlandai) – „Hofstadgroep“ grupuotės narys.
6. IZZ-AL-DIN, Hasan (dar žinomas kaip GARBAYA, Ahmed, dar žinomas kaip SA-ID, dar žinomas kaip SALWWAN, Samir), gimęs 1963 m. Libane, Libano pilietis.
7. MOHAMMED, Khalid Shaikh (dar žinomas kaip ALI, Salem, dar žinomas kaip BIN KHALID, Fahd Bin Adballah, dar žinomas kaip HENIN, Ashraf Refaat Nabith, dar žinomas kaip WADOOD, Khalid Adbul), gimęs 1965 m. balandžio 14 d. arba 1964 m. kovo 1 d. Pakistane, paso Nr. 488555.
8. SHAHLAI Abdul Reza (dar žinomas kaip Abdol Reza Shala'i, dar žinomas kaip Abd-al Reza Shalai, dar žinomas kaip Abdorreza Shahlai, dar žinomas kaip Abdolreza Shahla'i, dar žinomas kaip Abdul-Reza Shahlaee, dar žinomas kaip Hajj Yusef, dar žinomas kaip Haji Yusif, dar žinomas kaip Hajji Yasir, dar žinomas kaip Hajji Yusif, dar žinomas kaip Yusuf Abu-al-Karkh), gimęs apie 1957 m. Irane. Adresai: 1) Kermanšahas, Iranas, 2) Mehrano karinė bazė, Ilamo provincija, Iranas.
9. SHAKURI Ali Gholam, gimęs apie 1965 m. Teherane (Iranas).
10. SOLEIMANI Qasem (dar žinomas kaip Ghasem Soleymani, dar žinomas kaip Qasmi Sulayman, dar žinomas kaip Qasem Soleymani, dar žinomas kaip Qasem Solaimani, dar žinomas kaip Qasem Salimani, dar žinomas kaip Qasem Solemani, dar žinomas kaip Qasem Sulaimani, dar žinomas kaip Qasem Sulemani), gimęs 1957 m. kovo 11 d. Irane. Irano pilietis. Pasas: 008827 (Irano diplomatinis), išduotas 1999 m. Laipsnis: generolas majoras.

II. GRUPĖS IR SUBJEKTAI

1. „Abu Nidal“ organizacija (*Abu Nidal Organisation*, ANO) (dar žinoma kaip „Fatah“ revoliucinė taryba (*Fatah Revolutionary Council*), dar žinoma kaip Arabų revoliucinės brigados (*Arab Revolutionary Brigades*), dar žinoma kaip „Juodasis rugsėjis“ (*Black September*), dar žinoma kaip Musulmonų socialistų revoliucinė organizacija (*Revolutionary Organisation of Socialist Muslims*)).
2. „Al-Aqsa“ kankinių brigada (*Al-Aqsa Martyrs' Brigade*).
3. „Al-Aqsa e.V.“
4. „Babbar Khalsa“.
5. Filipinų komunistų partija (*Communist Party of the Philippines*), įskaitant Naująją liaudies armiją (*New People's Army*, NPA), Filipinai.
6. „Gama'a al-Islamiyya“ (dar žinoma kaip „Al-Gama'a al-Islamiyya“) (Islamo grupuotė (*Islamic Group*, IG)).
7. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi“ – IBDA-C (Didysis islamo rytų karių frontas (*Great Islamic Eastern Warriors Front*)).
8. „Hamas“, įskaitant „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“.
9. „Hizballah“ karinis sparnas (*Hizballah Military Wing*) (dar žinomas kaip „Hezbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbullah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hezbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hisbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbu'llah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizb Allah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Džihado taryba“ (*Jihad Council*) (ir visi jam pavaldūs padaliniai, įskaitant Išorės saugumo organizaciją (*External Security Organisation*)).
10. „Hizbul Mujahideen“, HM.
11. „Hofstadgroep“.
12. Tarptautinė sikhų jaunimo federacija (*International Sikh Youth Federation*, ISYF).
13. „Khalistan Zindabad Force“, KZF.
14. Kurdistan darbininkų partija (*Kurdistan Workers' Party*, PKK) (dar žinoma kaip KADEK, dar žinoma kaip KONGRA-GEL).

15. Tamių Elamo išlaisvinimo tigrai (*Liberation Tigers of Tamil Eelam*, LTTE).
 16. „Ejército de Liberación Nacional“ (Nacionalinė išlaisvinimo armija).
 17. Palestinos islamo džihadas (*Palestinian Islamic Jihad*, PIJ).
 18. Palestinos išlaisvinimo liaudies frontas (*Popular Front for the Liberation of Palestine*, PFLP).
 19. Palestinos išlaisvinimo liaudies fronto Aukščiausioji vadovybė (*Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command*) (dar žinoma kaip PFLP Aukščiausioji vadovybė).
 20. „Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia“ – FARC (Kolumbijos revoliucinės ginkluotosios pajėgos).
 21. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C“ (dar žinoma kaip „Devrimci Sol“ („Revolutionary Left“ („Revoliucinė kairė“), dar žinoma kaip „Dev Sol“ („Revolutionary People’s Liberation Army/Front/Party“ („Revoliucinė liaudies išlaisvinimo armija / frontas / partija“)).
 22. „Sendero Luminoso“ – SL („Šviečiantis kelias“).
 23. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan“ – TAK (dar žinoma kaip „Kurdistano laisvės sakalai“, dar žinoma kaip „Kurdistano laisvės vanagai“).
-

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/2426**2015 m. gruodžio 18 d.****kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) 2015/1998 nuostatos dėl trečiųjų šalių, kurios pripažįstamos taikančiomis saugumo standartus, lygiaverčius bendriesiems pagrindiniams civilinės aviacijos saugumo standartams****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 300/2008 dėl civilinės aviacijos saugumo bendrųjų taisyklių ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 272/2009 ⁽²⁾ papildomi Reglamento (EB) Nr. 300/2008 priede nustatyti bendrieji pagrindiniai civilinės aviacijos saugumo standartai;
- (2) tame pačiame Reglamente (EB) Nr. 272/2009 Komisijai nustatoma pareiga pripažinti trečiųjų šalių saugumo standartų lygiavertiškumą pagal to reglamento priedo E dalyje išdėstytus kriterijus;
- (3) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998 ⁽³⁾ priede išvardytos trečiosios šalys, pripažintos taikančiomis saugumo standartus, lygiaverčius bendriesiems pagrindiniams standartams;
- (4) Komisija nustatė, kad Reglamento (EB) Nr. 272/2009 priedo E dalyje išdėstytus kriterijus atitinka ir Kanada bei Juodkalnija;
- (5) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1998 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (6) prieš pradėdant taikyti šį reglamentą, turėtų būti numatytas atitinkamas laikotarpis, atsižvelgiant į tai, kad gali prireikti padaryti pakeitimų oro uostų veikloje ir (arba) infrastruktūroje;
- (7) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (EB) Nr. 300/2008 19 straipsnio 1 dalį sudaryto Civilinės aviacijos saugumo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1998 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnisŠis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2016 m. vasario 29 d.

⁽¹⁾ OL L 97, 2008 4 9, p. 72.⁽²⁾ 2009 m. balandžio 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 272/2009, kuriuo papildomi Reglamento (EB) Nr. 300/2008 Europos Parlamento ir Tarybos priede nustatyti bendrieji pagrindiniai civilinės aviacijos saugumo standartai, OL L 91, 2009 4 3, p. 7.⁽³⁾ 2015 m. lapkričio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1998, kuriuo nustatomos visapusiškos bendriesiems pagrindiniams aviacijos saugumo standartams įgyvendinti skirtos priemonės (OL L 299, 2015 11 14, p. 1).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Violeta BULC
Komisijos narė

PRIEDAS

Priedas iš dalies keičiamas taip:

- 1) 3 skyriaus 3-B priedėlis pakeičiamas taip:

„3-B PRIEDĖLIS**ORLAIVIO SAUGUMAS**

TREČIOSIOS ŠALYS, TAIP PAT KITOS ŠALYS IR TERITORIJOS, KURIOMS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO 355 STRAIPSNĮ NETAIKOMA TOS SUTARTIES TREČIOSIOS DALIES VI ANTRAŠTINĖ DALIS, PRIPAŽINTOS TAIKANČIOMIS SAUGUMO STANDARTUS, LYGLAVERČIUS BENDRIESIEMS PAGRINDINIAMS CIVILINĖS AVIACIJOS SAUGUMO STANDARTAMS

Orlaivių saugumo atžvilgiu pripažįstama, kad šios trečiosios šalys, taip pat kitos šalys ir teritorijos, kurioms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnį netaikoma tos sutarties trečiosios dalies VI antraštinė dalis, taiko saugumo standartus, lygiaverčius bendriesiems pagrindiniams civilinės aviacijos saugumo standartams:

Kanada

Farerų Salos (Vagaro oro uostas)

Grenlandija (Kangerlusuako oro uostas)

Gernsis

Meno Sala

Džersis

Juodkalnija

Jungtinės Amerikos Valstijos

Jei Komisija turi informacijos, kad trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomi saugumo standartai, turintys didelį poveikį bendram aviacijos saugumo lygiui Sąjungoje, nebeatitinka Sąjungos bendrųjų pagrindinių standartų, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms.

Jei Komisija turi informacijos apie veiksmus, įskaitant išlyginamąsias priemones, kuriuos vykdant atkurtas trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomų atitinkamų saugumo standartų lygiavertiškumas, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms“;

- 2) 4 skyriaus 4-B priedėlis pakeičiamas taip:

„4-B PRIEDĖLIS**KELEIVIAI IR RANKINIS BAGAŽAS**

TREČIOSIOS ŠALYS, TAIP PAT KITOS ŠALYS IR TERITORIJOS, KURIOMS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO 355 STRAIPSNĮ NETAIKOMA TOS SUTARTIES TREČIOSIOS DALIES VI ANTRAŠTINĖ DALIS, PRIPAŽINTOS TAIKANČIOMIS SAUGUMO STANDARTUS, LYGLAVERČIUS BENDRIESIEMS PAGRINDINIAMS CIVILINĖS AVIACIJOS SAUGUMO STANDARTAMS

Keleivių ir rankinio bagažo saugumo atžvilgiu pripažįstama, kad šios trečiosios šalys, taip pat kitos šalys ir teritorijos, kurioms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnį netaikoma tos sutarties trečiosios dalies VI antraštinė dalis, taiko saugumo standartus, lygiaverčius bendriesiems pagrindiniams civilinės aviacijos saugumo standartams:

Kanada

Farerų Salos (Vagaro oro uostas)

Grenlandija (Kangerlusuako oro uostas)

Gernsis**Meno Sala****Džersis****Juodkalnija****Jungtinės Amerikos Valstijos**

Jei Komisija turi informacijos, kad trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomi saugumo standartai, turintys didelį poveikį bendram aviacijos saugumo lygiui Sąjungoje, nebeatitinka Sąjungos bendrųjų pagrindinių standartų, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms.

Jei Komisija turi informacijos apie veiksmus, įskaitant išlyginamąsias priemones, kuriuos vykdant atkurtas trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomų atitinkamų saugumo standartų lygiavertiškumas, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms“;

3) 5 skyriaus 5-B priedėlis pakeičiamas taip:

„5-A PRIEDĖLIS**KROVINIŲ SKYRIAUS BAGAŽAS**

TREČIOSIOS ŠALYS, TAIP PAT KITOS ŠALYS IR TERITORIJOS, KURIOMS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO 355 STRAIPSNĮ NETAIKOMA TOS SUTARTIES TREČIOSIOS DALIES VI ANTRAŠTINĖ DALIS, PRIPAŽINTOS TAIKANČIOMIS SAUGUMO STANDARTUS, LYGIAPERČIUS BENDRIESIEMS PAGRINDINIAMS CIVILINĖS AVIACIJOS SAUGUMO STANDARTAMS

Krovinių skyriaus bagažo saugumo atžvilgiu pripažįstama, kad šios trečiosios šalys, taip pat kitos šalys ir teritorijos, kurioms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnį netaikoma tos sutarties trečiosios dalies VI antraštinė dalis, taiko saugumo standartus, lygiaverčius bendriesiems pagrindiniams civilinės aviacijos saugumo standartams:

Kanada**Farerų Salos (Vagaro oro uostas)****Grenlandija (Kangerlusuako oro uostas)****Gernsis****Meno Sala****Džersis****Juodkalnija****Jungtinės Amerikos Valstijos**

Jei Komisija turi informacijos, kad trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomi saugumo standartai, turintys didelį poveikį bendram aviacijos saugumo lygiui Sąjungoje, nebeatitinka Sąjungos bendrųjų pagrindinių standartų, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms.

Jei Komisija turi informacijos apie veiksmus, įskaitant išlyginamąsias priemones, kuriuos vykdant atkurtas trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomų atitinkamų saugumo standartų lygiavertiškumas, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms“;

4) 6 skyriaus 6-F priedėlis pakeičiamas taip:

„6-F PRIEDĖLIS

KROVINIAI IR PAŠTAS

6-Fi

TREČIOSIOS ŠALYS, TAIP PAT KITOS ŠALYS IR TERITORIJOS, KURIOMS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SAJUNGOS VEIKIMO 355 STRAIPSNĮ NETAIKOMA TOS SUTARTIES TREČIOSIOS DALIES VI ANTRAŠTINĖ DALIS, PRIPAŽINTOS TAIKANČIOMIS SAUGUMO STANDARTUS, LYGIAPERČIUS BENDRIESIEMS PAGRINDINIAMS CIVILINĖS AVIACIJOS SAUGUMO STANDARTAMS

Krovinių ir pašto saugumo atžvilgiu pripažįstama, kad šios trečiosios šalys taiko bendriesiems pagrindiniams standartams lygiaverčius civilinės aviacijos saugumo standartus:

Juodkalnija

Jei Komisija turi informacijos, kad trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomi saugumo standartai, turintys didelį poveikį bendram aviacijos saugumo lygiui Sąjungoje, nebeatitinka Sąjungos bendrųjų pagrindinių standartų, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms.

Jei Komisija turi informacijos apie veiksmus, įskaitant išlyginamąsias priemones, kuriuos vykdant atkurtas trečiojoje šalyje arba kitoje susijusioje šalyje ar teritorijoje taikomų atitinkamų saugumo standartų lygiavertiškumas, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamoms valstybių narių institucijoms.

6-Fii

TREČIOSIOS ŠALYS, TAIP PAT KITOS ŠALYS IR TERITORIJOS, KURIOMS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SAJUNGOS VEIKIMO 355 STRAIPSNĮ NETAIKOMA TOS SUTARTIES TREČIOSIOS DALIES VI ANTRAŠTINĖ DALIS IR KURIOMS NEBŪTINAS ACC3 VEŽĖJO PASKYRIMAS, IŠVARDYTOS KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIME C(2015) 8005.

6-Fiii

TREČIŲJŲ ŠALIŲ, TAIP PAT KITŲ ŠALIŲ IR TERITORIJŲ, KURIOMS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SAJUNGOS VEIKIMO 355 STRAIPSNĮ NETAIKOMA TOS SUTARTIES TREČIOSIOS DALIES VI ANTRAŠTINĖ DALIS, TVIRTINIMO VEIKLA, PRIPAŽIŖSTAMA LYGIAVERTE ES AVIACIJOS SAUGUMO TVIRTINIMUI

Priimtų nuostatų dar nėra.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/2427**2015 m. gruodžio 21 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioji jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 21 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	236,2
	MA	99,6
	TR	113,3
	ZZ	149,7
0707 00 05	EG	174,9
	MA	82,9
	TR	145,3
	ZZ	134,4
0709 93 10	MA	46,3
	TR	146,0
	ZZ	96,2
0805 10 20	EG	57,7
	MA	66,1
	TR	55,6
	ZA	74,1
0805 20 10	ZZ	63,4
	MA	80,8
	ZZ	80,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,0
	TR	87,3
	ZZ	98,7
0805 50 10	TR	92,6
	ZZ	92,6
0808 10 80	CA	153,6
	CL	85,4
	US	172,3
	ZA	141,1
	ZZ	138,1
0808 30 90	CN	59,9
	TR	122,3
	ZZ	91,1

(¹) Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2015/2428

2015 m. gruodžio 10 d.

kuriuo iš dalies keičiami Sprendimas 2009/791/EB ir Įgyvendinimo sprendimas 2009/1013/ES, kuriais atitinkamai Vokietijai ir Austrijai leidžiama toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 ir 168a straipsnių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 291 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾, ypač į jos 395 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Vokietijai ir Austrijai buvo leista taikyti nukrypti leidžiančią priemonę atitinkamai pagal Tarybos sprendimą 2009/791/EB ⁽²⁾ ir Tarybos įgyvendinimo sprendimą 2009/1013/ES ⁽³⁾. Nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpis Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2012/705/ES ⁽⁴⁾ buvo pratęstas iki 2015 m. gruodžio 31 d.;
- (2) nukrypti leidžiančia priemone nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsnių, kuriuose reglamentuojama apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), mokėtiną už jų apmokestinamiesiems sandoriams patiektas prekes ir suteiktas paslaugas. Nukrypti leidžiančia priemone siekiama visiškai nesuteikti teisės į toms prekėms ir paslaugoms taikomo PVM atskaitą, kai jos daugiau nei 90 % yra naudojamos apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų asmeniniam naudojimui ar iš esmės ne verslo tikslams;
- (3) siekiant atsižvelgti į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią pirkimo PVM, susijęs su apmokestinamojo asmens patirtomis išlaidomis, negali būti atskaitytas, jei jis susijęs su veikla, kuri, atsižvelgiant į jos neekonominį pobūdį, nepatenka į Direktyvos 2006/112/EB taikymo sritį, reikėtų patikslinti, kad nukrypti leidžianti priemonė taip pat taikoma prekėms ir paslaugoms, kurios naudojamos neekonominio pobūdžio veiklai;
- (4) nukrypti leidžiančios priemonės tikslas – supaprastinti apmokestinimo PVM ir PVM surinkimo tvarką. Poveikis galutinio vartojimo etape mokėtinų mokesčių sumai yra tik nedidelis;
- (5) laiškais, kuriuos Komisija užregistravo 2015 m. kovo 16 d. ir 2015 m. kovo 19 d., atitinkamai Vokietija ir Austrija paprašė leisti toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę;
- (6) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą 2015 m. rugsėjo 15 d. laiškais Komisija pranešė kitoms valstybėms narėms apie Austrijos ir Vokietijos prašymus. 2015 m. rugsėjo 17 d. laiškais Komisija pranešė Austrijai ir Vokietijai, kad turi visą prašymui įvertinti reikalingą informaciją;

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁽²⁾ 2009 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas 2009/791/EB, leidžiantis Vokietijos Federacinei Respublikai toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio nuostatų (OL L 283, 2009 10 30, p. 55).

⁽³⁾ 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2009/1013/ES, leisti Austrijos Respublikai toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio (OL L 348, 2009 12 29, p. 21).

⁽⁴⁾ 2012 m. lapkričio 13 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2012/705/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2009/791/EB ir Įgyvendinimo sprendimas 2009/1013/ES, kuriais atitinkamai Vokietijai ir Austrijai leidžiama toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 ir 168a straipsnių (OL L 319, 2012 11 16, p. 8).

- (7) atsižvelgiant į Austrijos ir Vokietijos pateiktą informaciją, dabartinę atitinkamos nukrypti leidžiančios priemonės taikymą pateisinanti teisinė ir faktinė padėtis nepakito ir tebeegzistuoja. Todėl Austrijai ir Vokietijai turėtų būti leista toliau taikyti šią nukrypti leidžiančią priemonę tolesniu laikotarpiu, bet ne ilgiau kaip iki 2018 m. gruodžio 31 d., kad būtų galima peržiūrėti nukrypti leidžiančios priemonės būtinybę bei veiksmingumą ir padalijimo į naudojimą verslo ir ne verslo tikslams, kuriuo grindžiama ši priemonė, normą;
- (8) kai, Austrijos ar Vokietijos nuomone, reikia toliau pratęsti priemonės taikymo laikotarpį po 2018 m., atitinkama valstybė narė ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d. Komisijai turėtų pateikti nukrypti leidžiančios priemonės taikymo ataskaitą, į kurią įtraukta taikomos padalijimo normos peržiūra, kartu su prašymu dėl pratęsimo, kad Komisija turėtų pakankamai laiko išnagrinėti prašymą;
- (9) nukrypti leidžiančios priemonės turės tik nedidelį poveikį bendrai galutinio vartojimo etapu surenkamų mokesčių sumai ir neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams, gaunamiems iš PVM;
- (10) todėl Sprendimas 2009/791/EB ir Įgyvendinimo sprendimas 2009/1013/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2009/791/EB 1 ir 2 straipsniai pakeičiami taip:

„1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsnių, Vokietijai leidžiama visiškai nesuteikti teisės į prekes ir paslaugoms taikomo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) atskaitą, kai atitinkamos prekės ir paslaugos daugiau nei 90 % yra naudojamos apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų asmeniniams tikslams ar iš esmės ne verslo tikslams arba neekonominei veiklai.

2 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2018 m. gruodžio 31 d.

Bet koks prašymas pratęsti šiame sprendime numatytos nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį Komisijai pateikiamas ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d.

Kartu su tokiu prašymu pateikiama šios priemonės taikymo ataskaita, į kurią įtraukta padalijimo normos, kuri remiantis šiuo sprendimu taikoma teisei į PVM atskaitą, peržiūra.“

2 straipsnis

Įgyvendinimo sprendimo 2009/1013/ES 1 ir 2 straipsniai pakeičiami taip:

„1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsnių, Austrijai leidžiama visiškai nesuteikti teisės į prekes ir paslaugoms taikomo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) atskaitą, kai atitinkamos prekės ir paslaugos daugiau nei 90 % yra naudojamos apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų asmeniniams tikslams ar iš esmės ne verslo tikslams arba neekonominei veiklai.

2 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2018 m. gruodžio 31 d.

Bet koks prašymas pratęsti šiame sprendime numatytos nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį Komisijai pateikiamas ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d.

Kartu su tokiu prašymu pateikiama šios priemonės taikymo ataskaita, į kurią įtraukta padalijimo normos, kuri remiantis šiuo sprendimu taikoma teisei į PVM atskaitą, peržiūra.“

3 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai ir Austrijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 10 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

F. BAUSCH

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2015/2429

2015 m. gruodžio 10 d.

kuriuo Latvijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 291 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾, ypač į jos 395 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) laiškais, kurie Komisijoje užregistruoti 2015 m. balandžio 8 d. ir 2015 m. liepos 30 d., Latvija paprašė leisti su tam tikrais pakeitimais toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, kad būtų apribota teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), taikomą išlaidoms, susijusioms su tam tikrais lengvaisiais automobiliais, kurie naudojami ne vien verslo reikmėms;
- (2) vadovaudamasi Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 2015 m. rugpjūčio 21 ir 24 d. laiškais Komisija informavo kitas valstybes nares apie Latvijos prašymą. 2015 m. rugpjūčio 24 d. laišku Komisija pranešė Latvijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti;
- (3) Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsniuose nustatyta apmokestinamojo asmens teisė atskaityti PVM, mokėtiną už jo įsigytas prekes ir paslaugas, jeigu jos naudojamos to asmens apmokestinamiesiems sandoriams. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte reikalaujama, kad apmokestinamieji asmenys apskaitytų PVM, kai įmonės turtas naudojamas ne verslo reikmėms;
- (4) Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/191/ES ⁽²⁾ Latvijai leista pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 1 dalį taikyti nukrypti leidžiančią priemonę, kuria iki 80 % apribojama teisė atskaityti pirkimo PVM, taikomą tam tikrų lengvųjų automobilių pirkimui, išperkamajai nuomai, įsigijimui Bendrijoje ir importui, taip pat susijusioms išlaidoms, įskaitant degalų pirkimą, kai tie lengvieji automobiliai naudojami ne vien verslo reikmėms. Tas įgyvendinimo sprendimas nustos galiooti 2015 m. gruodžio 31 d.;
- (5) pagal Įgyvendinimo sprendimo 2013/191/ES 6 straipsnį Latvija taip pat pateikė ataskaitą, kurioje peržiūrėta numatyta teisė atskaityti PVM apribojimo procentinė dalis. Toje ataskaitoje nurodyta, kad remiantis surinktais statistiniais duomenimis apie komercinės veiklos vykdytojų nuosavybės ar valdymo teise turimiems lengviesiems automobiliams, kurie naudojami asmeninėms ir verslo reikmėms, taikomą specialų mokestį, atskaitos procentinė norma, lygi 80 %, turėtų būti sumažinta iki 50 %;
- (6) teisės atskaityti PVM apribojimas pagal priemonę turėtų būti taikomas PVM, kuriuo apmokestinamas tam tikrų lengvųjų automobilių pirkimas, išperkamoji nuoma, įsigijimas Bendrijoje ir importas, taip pat su tuo susijusios išlaidos, įskaitant degalų pirkimą;
- (7) priemonė turėtų būti taikoma tik lengviesiems automobiliams, kurių didžiausias leistinas svoris neviršija 3 500 kilogramų ir kuriuose, be vairuotojo vietos, yra ne daugiau kaip aštuonios vietos. Bet koks lengvųjų automobilių, kurių svoris viršija 3 500 kilogramų arba kuriuose, be vairuotojo vietos, yra daugiau kaip aštuonios vietos, naudojimas ne verslo reikmėms yra nereikšmingas dėl jų pobūdžio arba dėl veiklos, kuriai jie naudojami, rūšies. Taip pat turėtų būti pateiktas išsamus tam tikrų lengvųjų automobilių, kuriems netaikomas tas leidimas, sąrašas, grindžiamas konkrečiu tų automobilių naudojimui;

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁽²⁾ 2013 m. balandžio 22 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2013/191/ES, kuriuo Latvijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių (OL L 113, 2013 4 25, p. 11).

- (8) todėl Latvijai turėtų būti leidžiama ribotą laikotarpį – iki 2018 m. gruodžio 31 d. – taikyti nukrypti leidžiančią priemonę;
- (9) kai Latvija mano, kad reikia toliau pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį po 2018 m., ji ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d. Komisijai turėtų pateikti ataskaitą, į kurią įtraukta taikytinos procentinės dalies peržiūra, kartu su prašymu dėl pratęsimo;
- (10) nukrypti leidžianti nuostata turės tik nedidelį poveikį bendrai mokesčių pajamų, surenkamų galutinio vartojimo etape, sumai ir neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams, gaunamiems iš PVM,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsnių, Latvijai leidžiama iki 50 % apriboti teisę atskaityti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), taikomą išlaidoms, susijusioms su lengvaisiais automobiliais, kurie naudojami ne vien verslo reikmėms.

2 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 26 straipsnio 1 dalies a punkto, lengvojo automobilio, įtraukto į apmokestinamojo asmens veiklą skirtą turtą, naudojimo asmeninėms reikmėms Latvija nelaiko paslaugų teikimu už atlygį, kai tam automobiliui taikomas apribojimas, kurį taikyti leista pagal šio sprendimo 1 straipsnį.

3 straipsnis

1 straipsnyje nurodytos išlaidos apima tokių automobilių pirkimą, išperkamąją nuomą, įsigijimą Bendrijoje ir importą, taip pat išlaidas, susijusias su tokių automobilių priežiūra, remontu ir degalais.

4 straipsnis

Šis sprendimas taikomas tik lengviesiems automobiliams, kurių didžiausias leistinas svoris neviršija 3 500 kilogramų ir kuriuose, be vairuotojo vietos, yra ne daugiau kaip aštuonios vietos.

5 straipsnis

1 ir 2 straipsniai netaikomi šių kategorijų lengviesiems automobiliams:

- a) automobiliams, kurie įsigyti perpardavimui, nuomai ar išperkamajai nuomai;
- b) automobiliams, kurie naudojami keleiviams vežti už atlygį, įskaitant taksi paslaugas;
- c) automobiliams, kurie naudojami prekėms vežti;
- d) automobiliams, kurie naudojami mokytį vairuoti;
- e) automobiliams, kurie naudojami apsaugos paslaugoms;
- f) automobiliams, kurie naudojami kaip pagalbos tarnybos transporto priemonės;
- g) automobiliams, kurie naudojami kaip automobilių pardavimo demonstracinės transporto priemonės.

6 straipsnis

1. Šis sprendimas taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d. Jis nustoja galioti 2018 m. gruodžio 31 d.
2. Bet koks prašymas pratęsti šiame sprendime numatyto leidimo galiojimą Komisijai pateikiamas ne vėliau kaip 2018 m. kovo 31 d. Kartu su tokiu prašymu pateikiama ataskaita, į kurią įtraukta 1 straipsnyje nustatytos procentinės dalies peržiūra.

7 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Latvijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 10 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

F. BAUSCH

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2015/2430**2015 m. gruodžio 21 d.**

kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2015/1334

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2001 m. gruodžio 27 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP ⁽¹⁾;
- (2) 2015 m. liepos 31 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2015/1334 ⁽²⁾, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas;
- (3) pagal Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 6 dalį, būtina reguliariai atlikti asmenų, grupių ir organizacijų sąrašo peržiūrą, siekiant užtikrinti, kad yra priežasčių juos toliau palikti tame sąrašė;
- (4) šiame sprendime pateikiami Tarybos atliktos asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 2, 3 ir 4 straipsniai, peržiūros rezultatai;
- (5) Taryba patikrino, kad kompetentingos institucijos, kaip nurodyta Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 4 dalyje, būtų priėmusios sprendimus dėl visų sąrašė esančių asmenų, grupių ir organizacijų dalyvavimo vykdanč teroro aktus, kaip apibrėžta Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Taryba taip pat padarė išvadą, kad asmenims, grupėms ir organizacijoms, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 2, 3 ir 4 straipsniai, turėtų būti toliau taikomos joje numatytos konkrečios ribojamosios priemonės;
- (6) Sąrašas turėtų būti atitinkamai atnaujintas, o Sprendimas (BUSP) 2015/1334 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas pateikiamas šio sprendimo priede.

2 straipsnis

Sprendimas (BUSP) 2015/1334 panaikinamas.

⁽¹⁾ 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendroji pozicija 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001 12 28, p. 93).

⁽²⁾ 2015 m. liepos 31 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/1334, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2015/521 (OL L 206, 2015 8 1, p. 61).

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. ASSELBORN

PRIEDAS

1 STRAIPSNYJE NURODYTAS ASMENŲ, GRUPIŲ IR ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS

I. ASMENYS

1. ABDOLLAHI Hamed (dar žinomas kaip Mustafa Abdullahi), gimęs 1960 m. rugpjūčio 11 d. Irane. Pasas: D9004878.
2. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, gimęs Al Ihsa (Saudo Arabija); Saudo Arabijos pilietis.
3. AL YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, gimęs 1966 m. spalio 16 d. Tarute (Saudo Arabija); Saudo Arabijos pilietis.
4. ARBABSIAH Manssor (dar žinomas kaip Mansour Arbabsiar), gimęs 1955 m. kovo 6 d. arba 15 d. Irane. Irano ir JAV pilietis. Pasas: C2002515 (Iranas); pasas: 477845448 (JAV). Nacionalinio tapatybės dokumento Nr.: 07442833, galioja iki 2016 m. kovo 15 d. (JAV vairuotojo pažymėjimas).
5. BOUYERI, Mohammed (dar žinomas kaip Abu ZUBAIR; dar žinomas kaip SOBIAR; dar žinomas kaip Abu ZOUBAIR), gimęs 1978 m. kovo 8 d. Amsterdame (Nyderlandai) – „Hofstadgroep“ grupuotės narys.
6. IZZ-AL-DIN, Hasan (dar žinomas kaip GARBAYA, Ahmed; dar žinomas kaip SA-ID; dar žinomas kaip SALWWAN, Samir), gimęs 1963 m. Libane, Libano pilietis.
7. MOHAMMED, Khalid Shaikh (dar žinomas kaip ALI, Salem; dar žinomas kaip BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; dar žinomas kaip HENIN, Ashraf Refaat Nabith; dar žinomas kaip WADOOD, Khalid Adbul), gimęs 1965 m. balandžio 14 d. arba 1964 m. kovo 1 d. Pakistane, paso Nr. 488555.
8. SHAHLAI Abdul Reza (dar žinomas kaip Abdol Reza Shala'i, dar žinomas kaip Abd-al Reza Shalai, dar žinomas kaip Abdorreza Shahlai, dar žinomas kaip Abdolreza Shahla'i, dar žinomas kaip Abdul-Reza Shahlaee, dar žinomas kaip Hajj Yusef, dar žinomas kaip Haji Yusif, dar žinomas kaip Hajji Yasir, dar žinomas kaip Hajji Yusif, dar žinomas kaip Yusuf Abu-al-Karkh), gimęs apie 1957 m. Irane. Adresai: 1) Kermanšahas, Iranas, 2) Mehrano karinė bazė, Ilamo provincija, Iranas.
9. SHAKURI Ali Gholam, gimęs apie 1965 m. Teherane (Iranas).
10. SOLEIMANI Qasem (dar žinomas kaip Ghasem Soleymani, dar žinomas kaip Qasmi Sulayman, dar žinomas kaip Qasem Soleymani, dar žinomas kaip Qasem Solaimani, dar žinomas kaip Qasem Salimani, dar žinomas kaip Qasem Solemani, dar žinomas kaip Qasem Sulaimani, dar žinomas kaip Qasem Sulemani), gimęs 1957 m. kovo 11 d. Irane. Irano pilietis. Pasas: 008827 (Irano diplomatinis), išduotas 1999 m. Laipsnis: generolas majoras.

II. GRUPĖS IR ORGANIZACIJOS

1. „Abu Nidal“ organizacija (*Abu Nidal Organisation*, ANO) (dar žinoma kaip „Fatah“ revoliucinė taryba (*Fatah Revolutionary Council*); dar žinoma kaip Arabų revoliucinės brigados (*Arab Revolutionary Brigades*); dar žinoma kaip „Juodasis rugsėjis“ (*Black September*); dar žinoma kaip Musulmonų socialistų revoliucinė organizacija (*Revolutionary Organisation of Socialist Muslims*)).
2. „Al-Aqsa“ kankinių brigada (*Al-Aqsa Martyrs' Brigade*).
3. „Al-Aqsa e.V.“.
4. „Babbar Khalsa“.
5. Filipinų komunistų partija (*Communist Party of the Philippines*), įskaitant Naująją liaudies armiją (*New People's Army*, NPA), Filipinai.
6. „Gama'a al-Islamiyya“ (dar žinoma kaip „Al-Gama'a al-Islamiyya“) (Islamo grupuotė (*Islamic Group*, IG)).
7. „Islami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi“ – IBDA-C (Didysis islamo rytų karių frontas (*Great Islamic Eastern Warriors Front*)).
8. „Hammas“, įskaitant „Hammas-Izz al-Din al-Qassem“.
9. „Hizballah“ karinis sparnas (*Hizballah Military Wing*) (dar žinomas kaip „Hezbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbullah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbu'llah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hisbollah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizbu'llah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Hizb Allah“ karinis sparnas, dar žinomas kaip „Džihado taryba“ (*Jihad Council*) (ir visi jam pavaldūs padaliniai, įskaitant Išorės saugumo organizaciją (*External Security Organisation*)).
10. „Hizbul Mujahideen“, HM.
11. „Hofstadgroep“.
12. Tarptautinė sikų jaunimo federacija (*International Sikh Youth Federation*, ISYF).

13. „Khalistan Zindabad Force“, KZF.
 14. Kurdistan darbininkų partija (*Kurdistan Workers' Party*, PKK) (dar žinoma kaip KADEK; dar žinoma kaip KONGRA-GEL).
 15. Tamių Elamo išlaisvinimo tigrai (*Liberation Tigers of Tamil Eelam*, LTTE).
 16. „Ejército de Liberación Nacional“ (Nacionalinė išlaisvinimo armija).
 17. Palestinos islamo džihadas (*Palestinian Islamic Jihad*, PIJ).
 18. Palestinos išlaisvinimo liaudies frontas (*Popular Front for the Liberation of Palestine*, PFLP).
 19. Palestinos išlaisvinimo liaudies fronto Aukščiausioji vadovybė (*Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command*) (dar žinoma kaip PFLP Aukščiausioji vadovybė).
 20. „Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia“ – FARC (Kolumbijos revoliucinės ginkluotosios pajėgos).
 21. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi“ – DHKP/C (dar žinoma kaip „Devrimci Sol“ („Revoliucinė kairė“); dar žinoma kaip „Dev Sol“ („Revoliucinė liaudies išlaisvinimo armija/frontas/partija“).
 22. „Sendero Luminoso“ – SL („Šviečiantis kelias“).
 23. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan“ – TAK (dar žinoma kaip „Kurdistano laisvės sakalai“; dar žinoma kaip „Kurdistano laisvės vanagai“).
-

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2015/2431**2015 m. gruodžio 21 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2014 m. liepos 31 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/512/BUSP ⁽¹⁾;
- (2) 2015 m. kovo 19 d. Europos Vadovų Taryba susitarė, kad bus imtasi reikiamų priemonių siekiant aiškiai susieti ribojamųjų priemonių, išdėstytų Sprendime 2014/512/BUSP, galiojimą su visišku Minsko susitarimų įgyvendinimu;
- (3) Minsko susitarimai nebus visiškai įgyvendinti 2015 m. gruodžio 31 d. Todėl Sprendimo 2014/512/BUSP galiojimas turėtų būti pratęstas papildomam šešių mėnesių laikotarpiui, kad Taryba galėtų toliau vertinti tų susitarimų įgyvendinimą;
- (4) todėl Sprendimas 2014/512/BUSP turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2014/512/BUSP 9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Šis sprendimas taikomas iki 2016 m. liepos 31 d.“

*2 straipsnis*Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. ASSELBORN

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 31 d. Tarybos sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014 7 31, p. 13).

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2015/2432**2015 m. rugsėjo 18 d.****dėl valstybės pagalbos SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), kurią Vokietija suteikė pieno kokybės patikroms pagal Pieno ir riebalų įstatymą***(pranešta dokumentu Nr. C(2015) 6295)***(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtą nuostatą ⁽¹⁾,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2011 m. lapkričio 28 d. ir 2012 m. vasario 27 d. raštais Europos Komisija (toliau – Komisija) paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos dėl 2010 m. pagalbos žemės ūkio sektoriuje ataskaitos, kurią Vokietija pateikė pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 21 straipsnio 1 dalį. 2012 m. sausio 16 d. ir balandžio 27 d. raštais Vokietija atsakė į Komisijos klausimus. Iš Vokietijos atsakymų paaiškėjo, kad Vokietija savo pieno sektoriui pagal 1952 m. Įstatymą dėl prekybos pienu, pieno produktais ir riebalais (*Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten*, toliau – Pieno ir riebalų įstatymas arba MFG) suteikė finansinę paramą.
- (2) 2012 m. spalio 2 d. raštu Komisija Vokietijai pranešė, kad atitinkamos priemonės užregistruotos numeriu SA.35484 (2012/NN) kaip pagalba, apie kurią nepranešta. 2012 m. lapkričio 16 d. ir 2013 m. vasario 7, 8, 11, 13, 14, 15 ir 19 d., kovo 21 d., balandžio 8 d. gegužės 28 d., birželio 10 ir 25 d. bei liepos 2 d. raštais Vokietija pateikė papildomą informaciją.
- (3) 2013 m. liepos 17 d. raštu (C(2013) 4457 galutinis) Komisija Vokietijai pranešė apie savo sprendimą dėl tam tikrų pagal MFG įgyvendintų dalinių priemonių pradėti procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį ⁽³⁾ (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Tuo pačiu raštu Komisija konstatavo, kad kitos dalinės priemonės, įgyvendintos laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. ar laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d. arba abiem šiais laikotarpiais, yra suderinamos su vidaus rinka arba nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba joms netaikomos taisyklės dėl valstybės pagalbos (toliau – teigiamas sprendimas).
- (4) Komisija konstatavo, kad šiame sprendime nagrinėjamos paramos priemonės, taikytos Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemėse vykdytoms pieno kokybės patikroms, laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. buvo suderinamos su vidaus rinka.
- (5) Tačiau Komisija išsakė abejonių dėl tokių pat pieno kokybės patikrų, vykdytų nuo 2007 m. sausio 1 d., suderinamumo su vidaus rinka.
- (6) Šis sprendimas susijęs tik su nuo 2007 m. sausio 1 d. vykdytomis pieno kokybės patikromis.

⁽¹⁾ OL C 7, 2014 1 10, p. 8.⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).⁽³⁾ 2009 m. gruodžio 1 d. vietoj EB sutarties 87 ir 88 straipsnių įsigaliojo SESV 107 ir 108 straipsniai. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai bei SESV 107 ir 108 straipsniai iš esmės tapatūs. Šiame sprendime, kai tinka, nuorodas į SESV 107 ir į 108 straipsnius reikia suprasti kaip nuorodas į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

- (7) 2013 m. rugsėjo 20 d. raštu Vokietija pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- (8) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽⁴⁾. Komisija pakvietė kitas suinteresuotąsias šalis per mėnesį pateikti savo pastabas.
- (9) Komisija gavo iš viso 19 suinteresuotųjų šalių pastabas. Viena iš jų, nurodžiusi pagrįstas priežastis, paprašė Komisijos neatskleisti jos tapatybės. Iš visų gautų pastabų septynių suinteresuotųjų šalių, tarp kurių nebuvo tapatybės neatskleisti prašiusios suinteresuotosios šalies, pateiktos pastabos buvo susijusios su šiuo sprendimu nagrinėjamomis pieno kokybės patikroms taikytomis priemonėmis.
- (10) 2014 m. vasario 27 d., kovo 3 d. ir spalio 3 d. raštais gautos pastabos persiųstos Vokietijai, neatskleidžiant pirmiau minėtos suinteresuotosios šalies tapatybės.
- (11) Vokietija iš pradžių nepateikė savo pastabų dėl 2014 m. vasario mėn. suinteresuotųjų šalių pateiktų pastabų. 2014 m. gruodžio 3 d. Vokietija pateikė pastabas dėl papildomų 2014 m. liepos 8 d. pateiktų pastabų.

2. PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS

- (12) Toliau apibūdintos finansinės paramos priemonės, susijusios su Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemėse vykdytomis pieno kokybės patikromis, kurios sprendime pradėti procedūrą vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 1 ir BY 1 ir dėl kurių suderinamumo su vidaus rinka nuo 2007 m. sausio 1 d. Komisija išsakė abejonių.

Priežastys, kodėl Komisija pradėjo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį

- (13) MFG yra federalinis įstatymas, įsigaliojęs 1952 m. ir nuo tada daug kartų iš dalies keistas, paskutinį kartą – 2006 m. spalio 31 d. Jis yra šiame sprendime nagrinėjamų pagalbos priemonių teisinis pagrindas, jo galiojimas neterminuotas.
- (14) Vokietija nurodė, kad Bavarijoje vykdomos pieno kokybės patikros finansuojamos ne tik iš pieno mokesčio (vok. *Milchumlage*) pajamų, bet ir iš bendrų žemės biudžeto lėšų.
- (15) MFG 22 straipsnio 1 dalimi Vokietijos federalinėms žemėms leidžiama iš pieninių rinkti pieno mokestį pagal žalio pieno kiekį. Žemių renkamas pieno mokestis siekia iki 0,0015 EUR už kilogramą pieno.
- (16) Vokietija paaiškino, kad atitinkamose federalinėse žemėse renkamas pieno mokestis netaikomas importuojamiems gaminiams, tačiau gali būti taikomas eksportuojamiems gaminiams.
- (17) Pagal MFG 22 straipsnio 2 dalį iš pieno mokesčio gaunamas pajamas galima naudoti tik šiais tikslais:
 - 1) gerinti ir išlaikyti kokybę pagal tam tikras įgyvendinimo taisykles;
 - 2) gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, apdirbant, perdirbant ir parduodant pieną ir pieno produktus;
 - 3) atlikti primilžio patikras;
 - 4) konsultuoti įmones pieno sektoriaus klausimais ir nuolat kelti jaunų specialistų kvalifikaciją;
 - 5) vykdyti reklamos kampanijas, siekiant didinti pieno ir pieno produktų vartojimą;
 - 6) vykdyti pagal Pieno ir riebalų įstatymą pavestas užduotis.

⁽⁴⁾ Žr. 1 išnašą. Prieš tai 2013 m. gruodžio 9 d. raštu Vokietijai buvo pateiktas patikslinimas.

- (18) Pagal MFG 22 straipsnio 2a dalį, nukrypstant nuo 2 dalies, pagal 1 dalį gaunamas pajamas galima naudoti taip pat šiais tikslais:
- 1) mažinti dėl struktūrinių priežasčių padidėjusias surinkimo išlaidas pieną ir grietinę iš gamintojo tiekiant pieninei;
 - 2) mažinti padidėjusias transporto išlaidas pieną iš vieno pieninių tiekiant kitoms, jei toks tiekimas būtinas užtikrinti vartotojų aprūpinimą geriamuoju pienu vietovėse, kuriose pienu paprastai aprūpina pieninės, kurioms šiuo atveju jis tiekiamas;
 - 3) gerinti kokybę centralizuoto pieno produktų pardavimo vietose.
- (19) MFG 22 straipsnio 4 dalimi nustatyta, kad įmokos ir rinkliavos, kurias pieninės arba jų asociacijos moka 2 dalyje nurodytais tikslais pieno sektoriaus organizacijoms, gali būti visiškai ar iš dalies kompensuojamos iš pieno mokesčio pajamų.
- (20) Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemės teikia finansinę paramą, susijusią su pieno kokybės patikromis, kurios sprendime pradėti procedūrą vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 1 ir BY 1. Iš viso (abiejose žemėse, Bavarijoje – įskaitant tam skirtas bendras žemės biudžeto lėšas) tam kasmet buvo skiriama apie 9 mln. EUR.
- (21) Pagal MFG 10 straipsnį, susiejant su 1980 m. liepos 9 d. Potvarkio dėl mokėjimo už žalią pieną ir jo kokybės tikrinimo (*Verordnung über die Güteprüfung und Bezahlung der Anlieferungsmilch*, toliau – Potvarkis dėl pieno kokybės arba MGv) ⁽⁵⁾ 1 straipsnio 1 dalimi, pieno supirkėjai, siekdami įvertinti kokybę, turi užsakyti arba patys iširti šias viso superkamo žalio pieno savybes:
- riebumą,
 - baltymingumą,
 - bakteriologines savybes,
 - somatinių ląstelių kiekį,
 - užšalimo temperatūrą.
- (22) Pieninės Vokietijoje (pieno supirkėjai) privalo atlikti superkamo pieno tyrimus, nurodytus MGv 1 straipsnio 1 dalyje.
- (23) Kitose, ne Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos, žemėse, įskaitant tas, kuriose pieno mokestis nerenkamas, finansinė parama pieno kokybės patikroms neteikiama.
- (24) Dalinių priemonių BW 1 ir BY 1 įgyvendinimo teisinis pagrindas yra šie teisės aktai:
- Pieno ir riebalų įstatymo 22 straipsnio 2 dalies 1 punktas,
 - 1980 m. liepos 9 d. Potvarkis dėl pieno kokybės,
 - 2004 m. gegužės 18 d. Potvarkis dėl Potvarkio dėl pieno kokybės įgyvendinimo (*Verordnung zur Durchführung der Milch-Güteverordnung*) ⁽⁶⁾,
 - 2004 m. liepos 21 d. redakcijos Pranešimas apie Badeno-Viurtembergo pieno tikrinimo agentūros *Milchprüfung Baden-Württemberg e. V.* patvirtinimą (*Bekanntmachung zur Zulassung des Milchprüfungs Baden-Württemberg e. V.*) ⁽⁷⁾,
 - Badeno-Viurtembergo žemės biudžeto tvarkos (*Landeshaushaltsordnung für Baden-Württemberg*, LHO) 23 ir 44 straipsniai;
 - 2007 m. spalio 17 d. Potvarkis dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch*, toliau – Bavarijos *MilchUmlV*) ⁽⁸⁾ (Bavarija),

⁽⁵⁾ BGBl. (Federalinis oficialusis leidinys) I, p. 878, 1081, paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2010 m. gruodžio 17 d. potvarkio 1 straipsniu (BGBl. I, p. 2132).

⁽⁶⁾ GBl. (Oficialusis leidinys) Nr. 8, p. 350.

⁽⁷⁾ 2004 m. rugpjūčio 2 d. *Staatsanzeiger* (Valstybės oficialusis leidinys) Nr. 30.

⁽⁸⁾ GVBl. (Oficialusis teisės aktų leidinys) 2007, p. 727, paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2012 m. lapkričio 29 d. potvarkiu.

- 2004 m. gegužės 18 d. Potvarkis dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo (*Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*) ⁽⁹⁾ (Badenas-Viurtembergas), nustojo galioti įsigaliojus 2013 m. vasario 14 d. Kaimo ir vartotojų apsaugos ministerijos potvarkiui dėl Potvarkio dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo panaikinimo (*Verordnung des Ministeriums für Ländlichen Raum und Verbraucherschutz zur Aufhebung der Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*),
- Bavarijos žemės biudžeto tvarkos (*Bayerische Haushaltsordnung, BayHO*) 23 ir 44 straipsniai.
- (25) Dar per pirminę tyrimo procedūrą Vokietija tvirtino, kad šios priemonės nėra pagalba dėl toliau nurodytų priežasčių.
- (26) Išmokos mokamos kaip būtinų išlaidų, kurias pieno tikrinimo agentūros patiria vykdydamos joms pavestas viešojo sektoriaus užduotis, kompensacija. Šiais tyrimais užtikrinama produktų sauga kalbant apie vartotojų sveikatos apsaugą ir apie gyventojų aprūpinimą kokybiškais gaminiais.
- (27) Ypač svarbūs papildomi žalio pieno tyrimai, kurie gerokai viršija MGV nustatytus reikalavimus. Dėl to pieno tikrinimo agentūros gali taikyti inhibitoriams aptikti skirtą stebėsenos sistemą, kuria, kilus įtarimui, galima tikslingai nustatyti žaliame piene esančius inhibitorius ir prireikus už tai skirti sankcijas. Komisija pažymi, kad šiems papildomiems tyrimams taikytos finansinės paramos priemonės bus atskiro sprendimo dalykas.
- (28) Kai 2012 m. spalio 2 d. raštu Komisija pranešė visas pagal MFG įgyvendintas priemones užregistravusi kaip pagalbą, apie kurią nepranešta, Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemės susitarė nutraukti oficialių pieno kokybės patikrų, kurias pirmiau rėmė iš pieno mokesčio pajamų, išlaidų kompensavimą. Vietoj to ateityje pieno sektoriaus įmonės išlaidas padengs tiesiogiai pieno tikrinimo agentūroms. Atsižvelgdama į tai, kad didžioji dalis (apie 80 %) pieno mokesčio pajamų Badeno-Viurtembergo žemėje teko nurodytiems oficialiems žalio pieno tyrimams, ši žemė, siekdama supaprastinti administravimą ir sumažinti biurokratiją, nuo 2013 m. sausio 1 d. pieno mokesčio visai nerinks. Bavarijoje išlaidų kompensavimo nutraukimas kompensuotas sumažinant mokesčio tarifą.

2013 m. rugsėjo 20 d. Vokietijos pastabos

- (29) Dėl šiame sprendime nagrinėjamų dalinių priemonių BY 1 ir BW 1 Vokietija pateikė su abiem susijusiomis žemėmis suderintas pastabas, kurios išdėstytos toliau.
- (30) Įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidų padengimas ir po 2001–2006 m. yra teisėtas. Tuo, kad Bavarijos pieno tikrinimo agentūra *Milchprüfing Bayern e. V.* (toliau – MPBY) ir Badeno-Viurtembergo pieno tikrinimo agentūra *Milchprüfing Baden-Württemberg e. V.* (toliau – MPBW) vykdo pieno kokybės kontrolę, pagalba nesuteikiama, nes pieno sektorius nėra palaikomas, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. NET jei tai būtų pagalba (o Vokietija tai neigia), ji turėtų būti laikoma esama pagalba. Bet kuriuo atveju priemonės BY 1 ir BW 1 yra suderinamos su vidaus rinka. Tik dėl teisinio tikrumo priežasčių Bavarijos žemė laikinai sustabdė finansavimą iš pieno mokesčio. Tik dėl teisinio tikrumo priežasčių ir atsižvelgdama į savo ypatingą padėtį, Badeno-Viurtembergo žemė 2012 m. gruodžio 31 d. sustabdė finansavimą iš pieno mokesčio ir apskritai jo rinkimą.
- (31) Priemonėse BY 1 ir BW 1 nėra pagalbos elemento pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes tuo, kad MPBY ir MPBW vykdo kontrolę, pieninės nėra palaikomos. Visų pirma pieninės nebuvo atleistos nuo išlaidų, kurias jos įprastai turi padengti. Nėra teisinga vykdant nacionalinius teisinius įpareigojimus patiriamas išlaidas laikyti įprastomis veiklos išlaidomis, kurias susijusios įmonės, t. y. pieninės, įprastai turi padengti pačios.
- (32) Kokias išlaidas įmonė „įprastai“ turi padengti pati, nustatoma pagal nacionalinės teisės normas (papildomas tikrinimas). Iš to kyla klausimas, kokia našta pagal nacionalinę teisę „įprastai“ turi tekti pačiai įmonei. Šiuo atžvilgiu dėl mokesčių schemų Teisingumo Teismas pripažino, kad, jei įvairiuose valstybės narės regionuose taikomos skirtingos mokesčių schemos, tai nėra pagalbos teisės požiūriu svarbus (tam tikrų įmonių ar sektorių) palaikymas. Šiuo klausimu orientacinis mokesčių schemų pagrindas nebūtinai turi būti apibrėžtas atitinkamos valstybės narės teritorijos ribose, nes priemonė, suteikianti pranašumą tik vienoje nacionalinės teritorijos dalyje, tik dėl šios vienintelės aplinkybės nėra taikoma pasirinktinai, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ GBL, p. 350.

⁽¹⁰⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija/Komisija*, C-88/03, ECLI:ES:C:2006:511, 56 ir paskesni punktai.

- (33) Tas pat turi galioti ir kalbant apie pieno kokybės kontrolės išlaidų padengimą. Dėl federacinėje sistemoje padalytos kompetencijos Vokietijoje „įprasta našta“ atsiranda tik iš federalinių ir žemių teisės aktų sąveikos. Pagal šį supratimą pieno tikrinimo išlaidos nėra įprastos pieninių veiklos išlaidos.
- (34) Federaliniais teisės aktais nenustatyta, kad pieninės turi padengti kokybės tyrimų išlaidas. To nematyti nei iš MFG, nei iš MGV. MGV 1 straipsnio 1 dalimi nustatyta: „Pieno supirkėjai pieno kokybei įvertinti pagal 2 straipsnio 1–8 dalis turi užsakyti arba patys ištirti <...> viso superkamo žalio pieno savybes <...>.“
- (35) Iš MGV 2 straipsnio 8 dalies tik aišku, kad tyrimus atlieka iš esmės ne pieninės, o patvirtintosios tyrimo įstaigos: „Tyrimus gali atlikti tik tyrimo įstaiga, patvirtinta pagal žemės teisės aktus kompetentingos įstaigos. Pagal žemės teisės aktus kompetentinga įstaiga gali leisti supirkėjams tyrimus atlikti patiems.“
- (36) Taigi federaliniais teisės aktais (MFG ir MGV) tik reglamentuota, kad pieno supirkėjams tenka pieno kokybės tikrinimo prievolė. O tai, kaip konkrečiai organizuoti jos vykdymą (visų pirma, kas turi padengti išlaidas), pagal MFG 10 straipsnio 2 dalį yra žemių kompetencija.
- (37) Todėl, ar tyrimus atlieka tyrimo įstaiga ar pats supirkėjas, nustatoma žemės teisės aktais. Kas privalo padengti tikrinimo išlaidas (supirkėjas ar tyrimo įstaiga), taip pat gali nuspręsti atitinkama federalinė žemė. Todėl nuostatos dėl išlaidų padengimo prievolės Vokietijoje yra skirtingos. Jos atitinkamai sudaro klausimo, kokias išlaidas pagal pirmiau minėtą Teisingumo Teismo praktiką įmonė „įprastai“ turi padengti, orientacinį pagrindą.
- (38) Pavyzdžiui, Bavarijoje pieno kokybės kontrolė pavesta MPBY. Ji šioje žemėje yra vienintelė patvirtintoji tyrimo įstaiga. Kaip nepriklausoma tikrinimo organizacija MPBY vykdo viešąsias užduotis ir todėl yra nuolat kontroliuojama valstybės. Išlaidos, kurias ši pieno tikrinimo agentūra dėl to patiria, iš dalies padengiamos iš pieno mokesčio pajamų pagal MFG 22 straipsnį, iš dalies, kaip nurodė Vokietija, taip pat iš bendrų biudžeto lėšų. Tuo, kad kurioje nors federalinėje žemėje pieno kokybės tyrimai finansuojami tik ar iš dalies iš pieno mokesčio pajamų, nėra palaikomos tam tikros įmonės pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes federalinės žemės turi kompetenciją savo teritorijoje reglamentuoti išlaidų padengimo prievolę. Federaliniai teisės aktai nėra tinkamas išlaidų padengimo prievolės orientacinis pagrindas. Todėl tai, kad kitose, ne Badeno–Vurtembergo ir Bavarijos, federalinėse žemėse tyrimų išlaidos nėra (iš dalies) finansuojamos iš pieno mokesčio pajamų, nėra reikšminga.
- (39) Bavarijoje ir Badeno-Vurtemberge visos įmonės išlaidas padengia pagal atitinkamai vienodą tvarką. Todėl nėra taip, kad (tam tikros) įmonės būtų palaikomos.
- (40) Kad nėra pagalbos teisės požiūriu svarbaus pieninių palaikymo, rodo dar vienas aspektas: pieninės nėra atleidžiamos nuo išlaidų, kurias įprastai turėtų padengti pačios, nes mainais turi mokėti didesnę pieno mokesčio įmoką. Mokesčio pajamos naudojamos pieno kokybės kontrolei iš dalies finansuoti. Kai, Komisijai pradėjus tyrimo procedūrą, pieno kokybės kontrolės finansavimas iš mokesčio pajamų buvo sustabdytas, buvo sumažintas ir mokesčio tarifas. Pieninių už kokybės kontrolę mokamas atlygis, priešingai, padidėjo, nes reikia kompensuoti dėl mokesčio sumažėjusių finansavimą. Teisingumo Teismas šiuo atžvilgiu nusprendė, kad įmonės nėra palaikomos, kai mokesčiai atitinka faktines ekonomines mainais suteiktų paslaugų sąnaudas ⁽¹¹⁾. Kalbant apie (parafiskalinius) mokesčius, toks paslaugos ir atlygio santykis atsiranda, kai mokesčiai renkami susiejant su konkrečiu tikslu. Kaip konstatavo ir Komisija ⁽¹²⁾, šiuo atveju tokia „naudojimo sąsaja“ yra. Kadangi šiuo atveju paslauga (mokesčio įmoka) yra didesnė už atlygį (mažesnės pieno kokybės kontrolės išlaidos), pagalbos teisės požiūriu svarbaus pieninių palaikymo galimybė atmetina.
- (41) Kaip alternatyvą Vokietija nurodė, kad, jei šiame sprendime nagrinėjamos dalinės priemonės būtų laikomos pagalba, tai būtų esama pagalba.
- (42) Pieno kokybės kontrolės finansavimo iš mokesčio pajamų pagrindas yra MFG 22 straipsnio 2 dalies 1 punktas. Pagal MFG 22 straipsnio 2 dalies 1 punktą suteikta parama yra (daugų daugiausia) esama pagalba, todėl yra tęstina. Paramos kaip esamos pagalbos pobūdžio negali paveikti nei galimi pakeitimai, nei atitinkamos priemonės.

⁽¹¹⁾ 2003 m. gegužės 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2003:298, 84 punktas.

⁽¹²⁾ Sprendimo pradėti procedūrą 265 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

- (43) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunktį „esama pagalba“ – tai, be kita ko, visa pagalba, kuri „iki Sutarties įsigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstybėse narėse, t. y. individuali pagalba ir pagalbos sistemos, įgyvendintos iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau taikomos“. MFG buvo parengtas 1952 m. ir nuo tada galioja iš esmės nepakitęs. Taigi pagalbos schema pradėta taikyti aiškiai prieš atitinkamą atskaitos datą (1958 m. sausio 1 d.).
- (44) Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį esama pagalba praranda tęstinumo pobūdį ir tampa būtina apie ją pranešti, kai ji pakeičiama. Remiantis nusistovėjusia teismų ir Komisijos sprendimų priėmimo praktika, pagalba gali būti laikoma pakeista, kaip nustatyta SESV 108 straipsnio 3 dalies pirmu sakiniu, tik tuomet, kai ji pakeista iš esmės.
- (45) Pakeitimas svarbus tik tuomet, kai jis susijęs su „esminiu pagalbos pobūdžiu“, kai pagalba teikiama pagal kitą teisinį pagrindą arba kai pakeista „schemos aprėptis“. (Galima) pagalbos schema nuo 1958 m. nebuvo iš esmės pakeista. Visų pirma MFG 22 straipsnio 2 dalis, kuria grindžiamos šiuo atveju svarbios priemonės, buvo pakeista tik minimaliai, šiuo atveju svarbus šios nuostatos 1 punktas visai nebuvo pakeistas. Buvo pakeistas tik šiuo atveju nesvarbus 22 straipsnio 2 dalies 5 punktas.
- (46) Atskirų federalinių žemių taisyklių pakeitimai nesusiję su atitinkamų priemonių aprėptimi ar pobūdžiu. Priešingai, kokiais tikslais galima naudoti pagal MFG 22 straipsnio 1 dalį renkamo mokesčio pajamas, nustatyta MFG 22 straipsnio 2 dalimi. Jei keičiamos atskiros procedūrinės taisyklės, esama pagalba galėtų būti laikoma dėl to pakeista pagal SESV 108 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, tik jei tai būtų susiję su suderinamumu su vidaus rinka. Bavarijoje, kaip ir Badene-Viurtemberge, atitinkamu potvarkiu dėl pieno mokesčio (Bavarijos *MilchUmlV*) reglamentuojamos tik detalės, pvz., susijusios su mokesčio rinkimu. Tačiau esminiai pagalbos suderinamumo su vidaus rinka požymiai – lėšų kilmė (mokestis pagal 22 straipsnio 1 dalį) ir jų naudojimo tikslai (22 straipsnio 2 dalis) – jau pakankamai sukonkretinti MFG.
- (47) Be to, nuo 1984 m. abiejose žemėse mokesčio tarifai nuolat mažėjo. Mažėjantys mokesčio tarifai negali neigiamai paveikti pagalbos schemos suderinamumo su vidaus rinka.
- (48) Tai, kad galbūt dalis šių pajamų konkrečiais atvejais ir tik laikinai buvo teikiama pagal MFG ⁽¹³⁾, neprieštarauja esamos pagalbos pobūdžiui. Ši parama buvo teikiama pagal MFG, kuris yra pagalbos schema, todėl jame pagal jo pobūdį konkrečiais atvejais teikiama pagalba apibūdinama tik abstrakčiai. Be to, pagalbos schema neturi būti naudojama nuolat.
- (49) Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui 2000–2006 m. ⁽¹⁴⁾ (toliau – 2000–2006 m. gairės) ir Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėse ⁽¹⁵⁾ (toliau – 2007–2013 m. gairės) numatytos atitinkamos priemonės netaikytinos šiuo atveju svarbioms priemonėms, taigi jos tebėra esama pagalba. Atitinkamos priemonės turėtų būti susijusios būtent su atitinkama pagalba ir turėtų būti konstatuota, kad ta pagalba nesuderinama su vidaus rinka.
- (50) 2007–2013 m. gairėse nenagrinėjamas arba bent jau nepakankamai konkrečiai nagrinėjamas paramos pieno kokybės kontrolei suderinamumas su vidaus rinka. Todėl Vokietija remiasi 2007–2013 m. gairių 108 ir 109 punktais.
- (51) Pagal 2007–2013 m. gairių ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 ⁽¹⁶⁾ klasifikaciją skiriama „pagalba gyvulininkystės sektoriui“ ir „pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai skatinti“. 2007–2013 m. gairių 108 punktas aiškiai susijęs tik su gyvulininkystės sektoriaus rėmimu, kiek tai susiję su „Bendrijos gyvūnų genetinė kokybė“. Patirtis „parodė, kad ši pagalba turi būti skiriama ir toliau tik tada, jeigu ji tikrai prisideda prie gyvūnų genetinės kokybės išsaugojimo ir gerinimo“. Taigi naujoviškų veislininkystės metodų įdiegimas su vidaus

⁽¹³⁾ Plg. sprendimo pradėti procedūrą 147 konstatuojamąją dalį.

⁽¹⁴⁾ OL C 28, 2000 2 1, p. 2.

⁽¹⁵⁾ OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

⁽¹⁶⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 (OL L 358, 2006 12 16, p. 3).

rinka būtų suderinamas, o parama veislinių gyvulių laikymui – nebūtų. 2007–2013 m. gairių 109 punkto nuostatą galima suprasti tik taip, kad ja turi būti atsižvelgiama į šias su gyvūnų genetinės kokybės išsaugojimu susijusias žinias (108 punktas), nes kalbama tik apie tai.

- (52) Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnis, kuriuo remiamasi 2007–2013 m. gairių 109 punkte, taip pat susijęs su „parama gyvulininkystės sektoriui“, o ne su pieno kokybės kontrole, kaip tai suprantama nagrinėjamu atveju. Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkte kalbama apie pieno kokybės kontrolę, susijusią su gyvūnų veisimu. Tai taip pat matyti iš taisyklėje numatytų aplinkybių: pranešimo prievolės išimtis taikoma pagalbai, kuria padengiama iki 70 % atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą, išlaidų. Jei tai netaikoma įprastai pieno kokybės kontrolei, tuomet tai taip pat gali būti susiję tik su kontrole, kuria iš esmės galima nustatyti gyvulių produktyvumą. Išimtis susijusi tik su įprasta pieno kokybės kontrole, atliekama tiesiogiai tiriant konkrečią pieninę karvę, nes tik tokia kontrole galima nustatyti konkretaus gyvulio savybes. Bavarijoje tokius su gyvuliu susijusius kokybės tyrimus atlieka *Landeskuratorium der Erzeugerringe für tierische Veredelung in Bayern e. V.* (LKV), Badene-Viurtemberge – *Landesverband Baden-Württemberg für Leistungsprüfungen in der Tierzucht e. V.*
- (53) Šiuo atveju svarbūs pieno kokybės tyrimai, kuriuos atlieka MPBY ir MPBW, priešingai, susiję su pieno savybių (o ne su genetinių karvės savybių) nustatymu. Šios pieno savybės (be kitų, riebumas ir baltymingumas) svarbios pieną parduodant ir teikiant rinkai. Iš jų negalima daryti išvadų apie konkrečius gyvulius, nes jie atliekami kitaip. Mėginiai nėra skirstomi pagal tai, iš kurio gyvulio paimti. Mėginiai imami tik iš pienovežio. Taigi atskirti juos pagal konkretų gyvulį neįmanoma, nes pienovežyje surenkamas ir sumaišomas daugelio karvių pienas.
- (54) Todėl 2007–2013 m. gairėse nei 109 punkte, nei kitoje vietoje neatmetama, kad pagalba pieno kokybės kontrolei gali būti suderinama su vidaus rinka. Kad konkrečios priemonės su vidaus rinka nesuderinamos, turi įrodyti Komisija. Valstybės narės negali nukentėti dėl atitinkamų priemonių formulavimo galimų neaiškumų ⁽¹⁷⁾.
- (55) Reglamento (EB) Nr. 659/1999 19 straipsnio 1 dalimi reikalaujamas valstybės narės pritarimas gali būti galiojantis tik tuomet, jei valstybė narė gali suprasti, kokioms konkrečiai priemonėms ji pritaria. Todėl susijusios žemės galėjo remtis tuo, kad šiame sprendime nagrinėjamos priemonės suderinamos su vidaus rinka. Jei Komisija ketino konstatuoti, kad Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo žemėse vykdoma pieno kokybės kontrolė nesuderinama su ES vidaus rinka, ji galėjo tai padaryti taip (aiškiai) kaip kituose sprendimuose ⁽¹⁸⁾. Komisija Vokietijai nekėlė klausimo dėl pieno kokybės kontrolės finansavimo iš pieno mokesčio pajamų Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo žemėse suderinamumo su vidaus rinka. Šias priemones būtų reikėję išsamiai išnagrinėti – atsižvelgiant į tai, kad kai kurios 2007–2013 m. gairių formuluotės mažių mažiausiai neaiškios – laikantis bendrųjų teisinio tikrumo ir lojalaus bendradarbiavimo principų (EB sutarties 4 straipsnio 3 dalis), juo labiau, kad susijusios žemės rėmėsi tuo, kad priemonėse BY 1 ir BW 1 nėra pagalbos elemento.
- (56) Todėl 2007–2013 m. gairės neturi būti suprantamos taip, kad MFG 22 straipsnio 2 dalies 1 punktu grindžiamos priemonės nesuderinamos su vidaus rinka. Taigi atitinkamos priemonės neapima Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo žemėse vykdomos pieno kokybės kontrolės (BY 1 ir BW 1) finansavimo iš pieno mokesčio pajamų.
- (57) Kaip alternatyvą Vokietija taip pat nurodė, kad net jei priemonės būtų pagalba, ji būtų suderinama su vidaus rinka.
- (58) Iš Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkto nematyti, kad pagalba pieno kokybės kontrolei nesuderinama su vidaus rinka. Nors nėra taip, kad pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą tokia pagalba būtų „automatiškai“ suderinama su vidaus rinka ir apie ją nereikėtų pranešti, tačiau Komisija konkrečiu atveju gali konstatuoti, kad pagalba suderinama su vidaus rinka.

⁽¹⁷⁾ 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija/Nyderlandai*, 213/85, ECLI:ES:C:1988:39, 29 ir paskesni punktai.

⁽¹⁸⁾ Plg., pvz., 2012 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimą E 10/2000 – *Anstaltslast und Gewährträgerhaftung* (atsakomybė už įstaigos funkcionavimą ir garanto civilinė atsakomybė už visas prievoles).

- (59) Tariama pagalba Bavarijos ir Badeno-Viurtembergo pieninėms bet kuriuo atveju pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą suderinama su vidaus rinka. Tai rodo ir aplinkybė, kad pagal 2000–2006 m. gairių 13.3 punktą tokios formos pagalba buvo suderinama su vidaus rinka, kaip Komisija pripažino sprendime pradėti procedūrą (164 ir paskesni punktai). Visų pirma kalbama apie privalomą kontrolę, kurią vykdo tretieji asmenys. Kad yra suderinamumas su vidaus rinka, rodo ir tai, kad kokybės kontrolės išlaidas pieninės padengia pačios mokėdamos pieno mokestį. Taip tariai pranašumai pieninėms ⁽¹⁹⁾ sumažinami iki minimumo. Dėl skirtingų sistemų pieninių tarpusavio konkurencija neiškreipiama, neatsižvelgiant į tai, ar išlaidos padengiamos tiesiogiai ar renkamas mokestis. Galiausiai abiem atvejais išlaidas padengia pieninės. Neaišku, kodėl atitinkamos pagalbos suderinamumas su vidaus rinka, kaip aiškiai nustatyta 2000–2006 m. gairėse, nuo 2007 m. turėtų būti pakitęs.

Suinteresuotųjų šalių pastabos

- (60) 2014 m. vasario 5–7 d. Komisija gavo iš viso septynių suinteresuotųjų šalių pastabas dėl pieno kokybės patikroms teiktos paramos.
- (61) Savo 2014 m. vasario 5 d. rašte MPBY aiškino, kad per pastaruosius kelerius metus dėl finansavimo iš pieno mokesčio pajamų pieninėms pranašumo nebuvo suteikta. Todėl esą visiškai nesuprantama, kaip ši ilgalaikė ir visuotinai pripažinta sistema galėtų iškreipti konkurenciją arba daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Todėl per tolesnį tyrimą dar kartą išnagrinėjus priemonę, kuri sprendime pradėti procedūrą vadinama BY 1, šis klausimas turėtų būti laikomas išspręstu.
- (62) Savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose MPBW tvirtino, kad su daline priemone BW 1 susijusios išmokos neatitinka pagalbos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, sąlygų. Visų pirma dėl Badeno-Viurtemberge taikomos žalio pieno kokybės tyrimų sistemos neatsiranda naštos žemės biudžetui. Į subsidijas panašūs pranašumai, sietini su valstybės suteikta priemone, jei dėl jų valstybė nepatiria atitinkamo finansinio nuostolio, esą nepatenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ⁽²⁰⁾.
- (63) MPBW teigimu, pagal MFG 22 straipsnio 3 dalį iš pieno mokesčio gautos pajamos turi būti administruojamos atskirai. Jų negalima naudoti aukščiausiųjų žemės institucijų ir joms pavaldžių tarnybų administracinėms išlaidoms dengti. Badeno-Viurtembergo žemės biudžete jos turi būti nurodomos atskiroje pakategorėje. Žemės biudžete taip pat nurodoma, kad jos bus naudojamos tam tikriems tikslams. Todėl pieno mokesčio pajamos esą niekada nebuvo panaudotos kitais nei MFG nurodytais tikslais.
- (64) Tačiau visų pirma, MPBW tvirtinimu, nors jai pavestoms užduotims vykdyti mokesčio pajamų išmokos buvo mokamos, tačiau jos nebuvo didesnės negu iš mokesčio finansuojamos lėšos. Todėl jai esą buvo mokamos ne valstybinių išteklių, tokių kaip valstybės renkami mokesčiai ar kitos valstybės pajamos, o tik pieno sektoriuje renkamo mokesčio, kurį moka pieninės, pajamų išmokos. Badeno-Viurtembergo žemė buvo atsakinga tik už pieno mokesčio organizavimą ir paskirstymą. Todėl dėl Badeno-Viurtemberge taikytos žalio pieno kokybės tyrimų sistemos finansinio nuostolio valstybė nepatyrė.
- (65) Kadangi Badeno-Viurtembergo žemė neteikė subsidijų pieno mokesčiui ir žemės biudžetui neatsirado atitinkamo finansinio grynojo nuostolio, negali būti, kad Badeno-Viurtembergo žemė teikė „pagalbą kaip subsidijuojamas paslaugas“.
- (66) NET jei, neatsižvelgiant į ESTT sprendime *PreussenElektra* nurodytus kriterijus, pieno sektoriaus mokestis Badeno-Viurtemberge būtų priskirtinas valstybei, tai esą nebūtų pieninių palaikymas. Pagal nusistovėjusią ESTT praktiką ir Komisijos praktiką įmonių palaikymo požymis kaip vienas iš pagrindinių pagalbos pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį buvimo požymių esą aiškinamas plačiai ⁽²¹⁾.

⁽¹⁹⁾ 2000–2006 m. gairių 13.4 punktas.

⁽²⁰⁾ 2001 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:ES:C:2001:160.

⁽²¹⁾ 2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija/Komisija*, C-66/02, ECLI:ES:C:2005:768, 77 punktas; nusistovėjusi teismų praktika, plg. 1961 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Limburg/Vyriausioji valdyba*, 30/59, ECLI:ES:C:1961:2; 2002 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija/Komisija*, C-310/99, ECLI:ES:C:2002:143, 51 punktą; 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cassa di Risparmio*, C-222/04, ECLI:ES:C:2006:8, 131 punktą.

- (67) Parafiskaliniai mokesčiai dažnai sudaro paslaugų, dėl kurių jų mokėtojai turi konkrečių interesų (naudingumo grupei požymis), teikimo sistemos pagrindą. Todėl tokiose sistemose parafiskalinių mokesčių mokėtojai *prima facie* yra tapatūs naudos iš jais finansuojamos paslaugos gavėjams. Taigi pagal teismų praktiką parafiskalinių mokesčių atveju esą reikia patikrinti, ar dėl mokesčio gautas atlygis atitinka sumokėtos įmokos vertę, t. y. ar įmoka ir už tai gauta nauda yra lygiavertės.
- (68) Šį įmokos ir naudos lygiavertiškumą reikia tirti ne pagal konkrečius atvejus, o siejant su visa sistema. Nors parafiskalinėse finansavimo sistemose paprastai esama tam tikro perskirstymo elemento, t. y. ne visi mokesčio mokėtojai iš kiekvienos teikiamų paslaugų gauna vienodą naudą, tačiau tokia sistema yra subalansuota ir įmokos ir naudos lygiavertiškumas neiškreipiamas, jei perskirstoma solidariai ⁽²³⁾.
- (69) Badene-Viurtemberge renkamo mokesčio dydis nustatomas pagal konkretų žalio pieno kiekį. Jei kuri nors pieninė A. kokybės kontrolei atlikti MPBW pristato dvigubą kiekį pieno, ji turi mokėti ir dvigubai didesnę mokestį. Todėl įmokos ir naudos lygiavertiškumas esą neiškreipiamas.
- (70) Badeno-Viurtembergo kompetentingos institucijos apskaičiuodamos pieno mokestį neturi jokios diskrecijos. Šia sistema taip pat užtikrinama, kad negalėtų būti struktūrinių grynosios naudos gavėjų, nes visos pieninės moka mokestį ir naudoja MPBW paslaugomis tik pagal pristatyto žalio pieno kiekį.
- (71) Todėl MPBW mano, kad ir šiuo atžvilgiu neteikiama jokia pagalba, bent jau tikrai įmonės nėra palaikomos.
- (72) Savo 2014 m. vasario 5 d. pastabose *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e. V.* (Bavarijos pieno sektoriaus asociacija) aiškino, kad pieno mokesčio rinkimo sistemai vartotojai labai pritarė, ji ir už Bavarijos ribų nebuvo laikoma rinką iškreipiančiu pranašumu ir dėl jos nekilo abejonių nei Vokietijos, nei užsienio pieninėms. Todėl esą nesuprantama, kodėl pieno kokybės tyrimas nuo 2007 m. turėtų būti laikomas neleistinu. Ši sistema padėjo ir padeda užtikrinti aukštą vartotojams tiekiamo pieno kokybės lygį – be inhibitorių liekanų ⁽²³⁾.
- (73) Savo 2014 m. vasario 7 d. pastabose *DHB – Netzwerk Haushalt* (Namų ūkių asociacijų tinklas) teigė, kad *muva Kempten* paslaugos, susijusios su mitybos aspektu svarbių sudedamųjų dalių tyrimais, yra esminis indėlis į vartotojų apsaugą ir vartotojų informavimą. Vertinama tai, kad tyrimų rezultatai yra nešališki, nes jiems nedaro įtakos pieninės arba prekybininkai, kad galima greitai aptikti galimai kenksmingus pieno ir jo produktų teršalus ir kad krizinėje situacijoje galima greitai reaguoti. Minėtos priemonės padeda į prekybą, o kartu – vartotojams, tiekti aukštos kokybės maisto produktus. Tokių tyrimų reikšmės visiems vartotojams neįmanoma pervertinti.
- (74) Savo 2014 m. vasario 6 d. pastabose *Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu* (Algojaus regiono maisto ir viešojo maitinimo įstaigų profesinė sąjunga) pažymėjo, kad *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft* visada buvo laikoma ir vartotojų apsaugos asociacija. Priimdama sprendimus dėl pieno mokesčio pajamų naudojimo, visų pirma kalbant apie pieno kokybės patikras, ši žemės asociacija esą gali daryti didelę įtaką tam, kaip šie tyrimai atliekami.
- (75) 2014 m. vasario 5 d. pastabose pateikta *Genossenschaftsverband Bayern e. V.* (Bavarijos kooperatyvų asociacija) nuomone, nei konkretūs ūkiai, nei konkretūs pieno perdirbėjai dėl pieno mokesčio rinkimo neigijo jokių konkurencinių pranašumų. Anksčiau įprasta pieno kokybės kontrolė buvo iš dalies finansuojama iš pieno mokesčio pajamų, pieno perdirbėjai mokėjo šio mokesčio įmokas, taigi visas šio bendro finansavimo išlaidas padengė patys. Kitose federalinėse žemėse, kuriose pieno mokestis nerenkamas, pieninės nemoka mokesčio įmokų, tačiau ir tyrimo įstaigos negauna mokesčio pajamų.

⁽²³⁾ Šiuo aspektu plg. Teisingumo Teismo sprendimo *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2003:298, 86 punktą; generalinės advokatės C. Stix-Hackl išvados byloje *Freskot*, C-355/00, ECLI:ES:C:2002:658, 76 ir 77 punktus; generalinės advokatės C. Stix-Hackl išvados sujungtose bylose *Nazairdis*, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, ECLI:ES:C:2005:408, 51 punktą.

⁽²³⁾ Komisijos pastaba: šis teiginys taip pat susijęs su dalinėmis priemonėmis „Kenksmingųjų medžiagų stebėseną“ (sprendime pradėti procedūrą jos vadinamos dalinėmis priemonėmis BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 ir TH 8), kurios nėra šio sprendimo dalykas.

- (76) 2014 m. vasario 7 d. *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e. V.* (Žemutinės Saksonijos pieno sektoriaus asociacija, toliau – LVN) pastabos tiesiogiai nesusijusios su pieno kokybės patikroms suteiktomis subsidijomis, tačiau jose iš esmės neigiamas pagalbos visoms pagal MFG įgyvendintoms dalinėms priemonėms buvimas.
- (77) Konkrečiai LVN tvirtino, kad dėl iš pieno mokesčio pajamų finansuojamų priemonių neatsiranda naštos žemės biudžetui, valstybė neturi teisės disponuoti pieno mokesčio pajamomis ir jų kontroliuoti, taip pat valstybė nekontroliuoja nei mokesčio dydžio, nei priemonių turinio. Taigi nagrinėjamos priemonės nepriskirtinos valstybei. Be to, valstybė nekontroliuoja subsidijų dydžio ir nėra įtraukta į LVN struktūrą.
- (78) LVN taip pat aiškino, kad jos veiklą tikrina ne viešojo sektoriaus institucijos, o Hanoverio žemės ūkio rūmai (*Landwirtschaftskammer Hannover*), kurie, kaip viešoji savivaldos institucija, nėra tiesioginio viešojo administravimo organas.
- (79) Papildomose 2014 m. liepos 8 d. pastabose LVN, be kita ko, rėmėsi Komisijos sprendimu 2014/416/ES *Val'Hor* ⁽²⁴⁾. Jame Komisija pripažino, kad nei dėl valstybės teisės pripažinti tarpšakinę organizaciją, nei dėl jos reguliuojamosios paramos renkant su sektoriumi susijusias „įmokas“ (nagrinėtu atveju – per galimybę išplėsti tarpšakinio susitarimo taikymą) negalima daryti išvados, kad tarpšakinės organizacijos priemonės priskirtinos valstybei. Ar dėl valstybės dalyvavimo parafiskalinėse finansavimo sistemose įmonių palaikymas priskirtinas valstybei kaip „valstybės pagalba“, esą priklauso nuo konkretaus atvejo aplinkybių ir pagal tai taikomo bendro vertinimo. Tiriant, ar yra valstybės pagalba, esą svarbiausi šie iš teismų praktikos išplaukiantys aspektai:
- Kas priima sprendimus dėl lėšų rinkimo ir naudojimo?
 - Jei sprendimus priima privati organizacija, kokią įtaką daro valstybė?
 - Iš kokių lėšų finansuojamos subsidijos?
 - Kokio pobūdžio priemonės finansuojamos?
 - Iš ko renkamos lėšos?
 - Kas teikia iniciatyvą dėl priemonės?
- (80) LVN teigia per savo teisinius atstovus ištyrusi teisinę padėtį kitose federalinėse žemėse ir šiuo atžvilgiu taip pat padariusi išvadą, kad teismų praktikoje nustatytų valstybės pagalbos buvimo požymių šiuo atveju nėra, taigi turi būti pripažinta, kad MFG apskritai neturi pagalbos pobūdžio.
- (81) LVN teigimu, žemių asociacijos turi didelę įtaką priimant sprendimus dėl mokesčio rinkimo iš pieninių. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį mokesčiai gali būti renkamas tik konsultuojantis su žemių asociacijomis. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies antrą sakinį mokesčiui padidinti reikalingas žemės asociacijos prašymas.
- (82) Žemutinėje Saksonijoje ir Tiuringijoje mokesčio rinkimo būdai ir dydis reglamentuojami atitinkamu Potvarkiu dėl mokesčio rinkimo (toliau – *UmlErhVO*), kuris išleistas „konsultuojantis“ su atitinkama žemės asociacija.
- (83) Be to, LVN tvirtinimu, atitinkama žemės asociacija lemia atskirai administruotinų mokesčio pajamų naudojimą (žr. MFG 22 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį), dėl to kartais šios pajamos netgi pervedamos į atitinkamos žemės asociacijos sąskaitą (žr., pvz., Tiuringijos *UmlErhVO* 3 straipsnio 1 dalį). Taigi, žemių asociacijos, prisiimdamos atsakomybę šiuo klausimu, rengia pasiūlymus dėl mokesčio pajamų naudojimo. Pavyzdžiui, Tiuringijoje tai daroma pagal *Landesvereinigung Thüringer Milch* (Tiuringijos pieno asociacija, LVTM) narių pateiktas paraiškas (žr. Tiuringijos darbo gairių (*Thüringer Arbeitsrichtlinie*) 6.3 punktą).

⁽²⁴⁾ 2014 m. balandžio 9 d. Komisijos sprendimas 2014/416/ES dėl Prancūzijos įgyvendintos valstybės pagalbos SA.23257 (12/C) [ex NN 8/10, ex CP 157/07] schemos (Prancūzijos sodininkystės ir kraštovaizdžio profesinių sektorių ir produktų populiarinimo asociacijos „Val'Hor“ sudaryto tarpšakinio susitarimo) (OL L 192, 2014 7 1, p. 59).

- (84) Nors žemių asociacijų parengtus pasiūlymus dėl mokesčio pajamų naudojimo „priima“ (pvz., Žemutinėje Saksonijoje pagal Subsidijų teikimo gairių (*Zuwendungsrichtlinie*) 6.2 punktą, Tiuringijoje pagal Tiuringijos *UmlErhVO* 4 straipsnį) arba „patvirtina“ (pvz., Šiaurės Reine-Vestfalijoje ir Bavarijoje) viešojo sektoriaus institucija, tačiau tai esą nepagrindžia lemiamos valstybės įtakos, nes valstybės atliekamo „patikrinimo“ pagrindas yra tik MFG 22 straipsnio 2 dalis. Taigi atitinkamomis nuostatomis teisių valdyti lėšų skyrimą arba daryti tam įtaką viešojo sektoriaus institucijoms suteikiama ne daugiau kaip byloje *Doux Elevage* ⁽²⁵⁾.
- (85) Mokesčio pajamos visose federalinėse žemėse iš tikrųjų esą naudojamos pagal žemių asociacijų pasiūlymus. Jau vien tai, neatsižvelgiant į konkretų teisinį organizavimą, esą rodo, kad mokesčio pajamos nepriskirtinos valstybei ⁽²⁶⁾.
- (86) LVN teigimu, atitinkamos žemių asociacijos turi grynai privataus subjekto statusą. Pagal žemių asociacijų įstatus jos atstovauja savo narių, kurie yra tik pieno sektoriaus organizacijos (įskaitant vartotojų atstovus), interesams.
- (87) Pagal MFG 14 straipsnį žemių asociacijos yra „savanoriški“ pieno sektoriuje dalyvaujančių ekonominių grupių ir vartotojų susivienijimai, siekiantys kartu atstovauti savo ekonominiams interesams.
- (88) Žemių asociacijos esą skiriasi nuo byloje *Perle* nagrinėtos optikų asociacijos *Hoofbedrijfschap Ambachte*, kuriai buvo pavesta rinkti ir naudoti privalomą reklaminės kampanijos mokestį. Nors ši optikų asociacija buvo viešasis subjektas, Teisingumo Teismas paneigė valstybės pagalbos buvimą, nes reklaminė kampanija buvo finansuojama ne iš nacionalinės valdžios institucijų disponuojamų lėšų, o iš sektoriaus įmonių surinktų mokesčių ⁽²⁷⁾.
- (89) Žemių asociacijos, kaip pieno mokesčio rinkimui ir naudojimui lemiamos reikšmės turintys subjektai, esą skiriasi ir nuo žemės ūkio ekonomikos komitetų byloje *Plans de Campagne*, kurioje nustatyta, kad šie komitetai nedalyvavo nustatant priemones ir neturėjo jokios diskrecijos jas taikant ⁽²⁸⁾.
- (90) Žemių asociacijos esančios ne valstybės, o grynai privatūs subjektai, kurie, prisiimdami atsakomybę, patys sprendžia dėl pieno mokesčio rinkimo ir jo pajamų naudojimo.
- (91) Taip pat esą dėl pieno sektoriaus palaikymo neatsiranda naštos žemės biudžetui, nes iš pieno sektoriaus dalyvių renkamas pieno mokestis ir taip atrankinis „palaikymas“ kompensuojamas atrankine našta. Taigi net nėra palaikomojo poveikio ir konkurencijos iškreipimo, nes pieninių ir pieno gamintojų įgyti „pranašumai“ visiškai kompensuojami jiems tenkančia našta, t. y. mokesčio mokėjimu.
- (92) LVN teigimu, Teisingumo Teismas byloje *Vent de Colère* mokesčių sistemą pripažino esant valstybės pagalbos pobūdžio, be kita ko, todėl, kad sąnaudos buvo kompensuojamos jau ne vien atitinkamo sektoriaus (nagrinėtu atveju – energetikos) dalyvių mokesčiais, kaip buvo pirmiau, o visų nacionalinėje teritorijoje išikūrusių galutinių elektros energijos vartotojų mokesčiais, kaip buvo nustatyta pakeitus teisės aktus ⁽²⁹⁾.
- (93) Be to, LVN nuomone, valstybės pagalbos nėra, kai imamasi „bendrų veiksmų“, kurie atitinka tam tikro sektoriaus interesus ir finansuojami to sektoriaus dalyvių įmokomis.
- (94) Visos šiame sprendime nagrinėjamos priemonės esą skirtos pienui kaip produktui remti, taigi atitinka bendrus pieno sektoriaus interesus. Kartu šiomis priemonėmis iš dalies ginami vartotojų interesai, nes abiejų tikslų dėl sutampančių interesų negalima atskirti.

⁽²⁵⁾ Plg. 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:C:2013:348, 38 punktą.

⁽²⁶⁾ Plg. 2002 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Stardust Marine*, C-482/99, ECLI:C:2002:294, 52 punktą.

⁽²⁷⁾ 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:488, 36 punktą.

⁽²⁸⁾ 2012 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Plans de Campagne*, T-139/09, ECLI:ES:T:2012:496, 62 punktą.

⁽²⁹⁾ 2013 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vent de Colère ir kt.*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 11 punktą, ir aiški generalinio advokato N. Jääskinen 2013 m. liepos 11 d. išvada byloje *Vent de Colère ir kt.*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 49 punktą.

- (95) Valstybės vaidmuo esą apsiriboja tuo, kad ji teisės aktais, t. y. MFG, pieno sektoriuje nustato kompensuojamąjį mechanizmą, kuriuo užtikrinama, kad tie pieno sektoriaus dalyviai, kurie iš pienui kaip produktui remti įgyvendintų priemonių dėl jų pobūdžio gauna naudos, atitinkamai prisidėtų prie išlaidų. Taigi valstybė, kaip ir bylose *Pearle* ir *Doux Elevages* bei Komisijos sprendime *ValHor*, esą veikia tik kaip „instrumentas“, kad būtų nustatytas privalomas dėl privačiojo sektoriaus veiksmų reikalingas kompensuojamasis mechanizmas ir taip užtikrintas tinkamas dalijimasis našta ⁽³⁰⁾.
- (96) Pieno mokesčio iniciatyva kyla iš žemių asociacijų, taigi privačiojo sektoriaus. Pavyzdžiui, pagal MFG 22 straipsnį mokesčiai gali būti renkamas tik „konsultuojantis“ su žemių asociacijomis. Pačios žemių asociacijos esančios ne valstybės nurodymų rezultatas, o „savanoriški“ pieno sektoriaus dalyvių susivienijimai (MFG 14 straipsnis). Tai aiškiai matyti iš padėties Tiuringijos žemėje, kurioje žemės asociacija pripažinta tik 1999 m. Prašant Tiuringijos ūkininkų sąjungai (*Thüringer Bauernverband*), kompetentingos ministerijos „nurodymu buvo imtasi būtinų oficialių administracinių veiksmų“, kad iš pieninių ir pieno surinkimo centrų būtų galima rinkti pieno mokesčių. Tai esą aiškiai rodo, kad pieno mokesčiai yra grynai privačiojo sektoriaus kompensuojamasis mechanizmas, o valstybė šiuo klausimu veikia tik kaip „instrumentas“, kad būtų nustatyta prievolė mokėti šį mokesčių ⁽³¹⁾.
- (97) LVN apžvelgė įvairias bylas ir nurodė jų bei MFG bendrumus ir skirtumus.
- (98) Sprendime *ValHor* (Sprendimas 2014/416/ES) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšas iš esmės rinko ir skirstė valstybės pripažinta privati ir savanoriškai įkurta tarpšakinė organizacija, sektoriaus dalyvių įmokomis buvo finansuojami sektoriui naudingi bendri veiksmai, vien dėl įstatymu numatytos galimybės valstybei pripažinti privačią tarpšakinę organizaciją negalima daryti prielaidos, kad valstybė ją kontroliuoja, valstybė negalėjo faktiškai disponuoti lėšomis tam, kad remtų tam tikras įmones, ir tarpšakinė organizacija pati sprendė dėl lėšų naudojimo.
- (99) Byloje *Vent de Colère* (C-262/12) (išvada – pagalba yra), kitaip negu pieno mokesčio atveju, mokesčio dydis buvo nustatytas vienašališkai ministerijos dekretu nedalyvaujant privačiam sektoriui, buvo suteikta valstybės garantija, lėšas valdė viešojo sektoriaus institucija ir buvo taikomi valstybės sankcijų mechanizmai.
- (100) Byloje *Doux Elevage* (C-677/11) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšas iš esmės rinko ir skirstė valstybės pripažinta privati ir savanoriškai įkurta tarpšakinė organizacija, vien dėl įstatymu numatytos galimybės valstybei pripažinti privačią tarpšakinę organizaciją negalima daryti prielaidos, kad valstybė ją kontroliuoja, lėšos buvo gaunamos tik iš ekonominės veiklos vykdytojų mokamų įmokų, valstybė negalėjo faktiškai disponuoti lėšomis, kad remtų tam tikras įmones, ir tarpšakinė organizacija pati sprendė dėl lėšų naudojimo.
- (101) Byloje *Plans de Campagne* (T-139/09) (išvada – pagalba yra), kitaip negu pieno mokesčio atveju, sprendimus dėl įmokų dydžio priimdavo valdžios institucija, iš įmokų gautos pajamos buvo papildomos valstybės lėšomis, priemonės nustatydavo valstybė (valstybės kontrolieriaus antspaudas ir pan.), sektoriaus komitetai nedalyvavo nustatant priemones ir neturėjo jokios diskrecijos jas taikant ir komitetų posėdžiuose dalyvavo ministro paskirtas įgaliotasis asmuo.
- (102) Byloje *Pearle* (C-345/02) (išvada – pagalbos nėra), kaip ir pieno mokesčio atveju, lėšos buvo naudojamos tik atitinkamo sektoriaus reikmėms, to sektoriaus asociacija viešojo sektoriaus institucijai teikė prašymą leisti rinkti įmokas, kad galėtų įgyvendinti tam tikras sektoriui naudingas priemones ir, kitaip negu pieno mokesčio atveju, renkant privalomą mokesčių ir naudojant jo pajamas aktyviai dalyvavo ne privati, bet viešoji profesinė asociacija, taigi atrodo, kad šiuo atžvilgiu padėtis byloje *Pearle* buvo problematiškesnė negu pieno mokesčio atveju.

⁽³⁰⁾ Plg. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 37 punktą; 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktą; Sprendimą 2014/416/ES.

⁽³¹⁾ Plg. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:ES:C:2004:448, 37 punktą; 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktą.

2014 m. gruodžio 3 d. Vokietijos pastabos

- (103) Vokietija iš pradžių nepateikė savo pastabų dėl 2014 m. vasario mėn. suinteresuotųjų šalių pateiktų pastabų. 2014 m. gruodžio 3 d. raštu Vokietija pateikė pastabas dėl papildomų 2014 m. liepos 8 d. LVN pateiktų pastabų. Vokietijos pastabos pateiktos toliau.
- (104) Susijusios federalinės žemės savo per tyrimo procedūrą pateiktuose argumentuose dėl pagal MFG renkamo pieno mokesčio daugiausiai dėmesio skyrė šiems dviem aspektams: įgyvendintų priemonių atitikties dalykiniais pagalbos teisės reikalavimams aiškinimui (visų pirma dėl priemonių suderinamumo su Žemės ūkio išimties reglamentu ir atitinkamai galiojančiomis žemės ūkio gairėmis) ir pagalbos teisės požiūriu svarbaus pranašumo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį buvimo požymių tyrimui.
- (105) Atsižvelgiant į 2014 m. liepos 8 d. LVN pastabas ir dabartinę Europos Sąjungos teismų ir Europos Komisijos sprendimų priėmimo praktiką, galima pateikti papildomų esminių argumentų dėl klausimo, ar šiuo atveju apskritai yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, visų pirma, ar yra požymis „iš <...> valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“.
- (106) Remiantis 2014 m. liepos 8 d. LVN pastabomis ir pirmiau minėtais sprendimais, mažių mažiausiai kyla abejonė, ar šiuo atveju yra požymis „iš <...> valstybinių išteklių <...> suteikta pagalba“, taigi pieno mokesčio rinkimas ir jo pajamų naudojimas nėra valstybės pagalba. Tai galima pagrįsti toliau pateiktais argumentais.
- (107) Kaip matyti iš sprendimo *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) ir bylos *Doux Élevage* (C-677/11), privačių tarpšakinių organizacijų finansuojamos ir įgyvendinamos priemonės nėra valstybės pagalba. Kai kuriose žemėse veikiančios pieno sektoriaus asociacijos gali būti traktuojamos panašiai kaip organizacijos minėtuose sprendimuose. Viešojo sektoriaus institucijos niekada nebuvo šių žemių asociacijų narės. Posėdžiuose jos dalyvauja neturėdamos balsavimo teisės, tik išorės svečio teisėmis. Tai, kad viešojo sektoriaus institucija dalyvauja organizuojant pieno mokesčio rinkimą ar prižiūrint, kaip laikomasi MFG nustatytų teisinių sąlygų, niekaip nekeičia fakto, kad žemių asociacijos turi lemiamos reikšmės parenkant projektus.
- (108) Faktiškai atitinkamos žemių asociacijos valdo mokesčio pajamas ir nustato, kam jas naudoti. Viešojo sektoriaus institucijų atliekamas žemių asociacijų pasiūlymų „tikrinimas“ ar „priėmimas“ iš tikrųjų nėra valstybės įtaka, nes tai daroma pagal MFG 22 straipsnio 2 dalį ir tik siekiant patikrinti, kaip laikomasi teisinių MFG 22 straipsnio nurodymų. Mokesčio pajamos naudojamos pagal žemių asociacijų pasiūlymus, o tai, remiantis 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimu byloje *Stardust Marine* (C-482/99), aiškiai rodo, kad išteklių nepriskirti valstybei.
- (109) Žemių asociacijos yra grynai privačios organizacijos. Šis faktas ir aplinkybė, kad žemių asociacijos valdo pieno mokesčių ir jo pajamų naudojimą, aiškiai rodo, kad, remiantis pirmiau minėta byla, pieno mokesčiai nelaikytini valstybės pagalba.
- (110) Kad valstybės pagalbos nėra, rodo ir aplinkybė, jog pieno mokesčio pajamos yra grynai privatūs ištekliai. Tai yra lėšos, kurių kilmė – mokesčių mokančių privačių įmonių turtas. Pieno mokesčio atveju neteikiama valstybės subsidijų ar garantijų, priešingai negu bylose *Vent de Colère* (C-262/12) ir *Plans de Campagne* (T-139/09), kuriose dėl šios priežasties buvo pripažintas valstybės pagalbos buvimas.
- (111) Be to, pieno mokesčiai yra bendri, visą sektorių apimantys veiksmai, o tai, atsižvelgiant į teisinę padėtį sprendime *Val'Hor* (Sprendimas 2014/416/ES) ir byloje *Doux Élevage* (C-677/11), paneigia valstybės pagalbos buvimą.
- (112) Taip pat kyla abejonė dėl palaikymo, kuris yra būtinas tam, kad būtų galima tarti esant pagalbą, buvimo. Tai galima pagrįsti tuo, kad pieninių ir pieno gamintojų palaikymas visiškai panaikinamas ar „neutralizuojamas“ iš pieninių, o kartu – tiesiogiai iš pieno gamintojų, renkamų mokesčių. Tai patvirtina ir 2013 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas (*Vent de Colère*, C-262/12), kuriame valstybės pagalbos buvimas pripažintas būtent dėl to, kad atitinkamas išlaidas padengė jau ne vien sektoriaus dalyviai, bet visi šalies elektros energijos vartotojai.

- (113) Remiantis šiais, iš dalies taip pat dėl pieno mokesčio sistemos persvarstymo kylančiais argumentais ir dabartine susijusių federalinių žemių pozicija, darytina išvada, kad kyla abejonų, ar pieno mokesčio sistema yra valstybės pagalba. Į klausimą, ar yra valstybės pagalba, visų pirma, ar yra „valstybinių išteklių“ požymis, turi atsakyti Europos Komisija.

3. VERTINIMAS

Pagalbos buvimas

- (114) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

Valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba

- (115) Remiantis turima informacija, visų pirma suinteresuotųjų šalių ir Vokietijos valdžios institucijų pateiktomis pastabomis, reikia iširti, ar pieno mokesčio pajamos yra valstybiniai ištekliai pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- (116) Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nėra tinkama atskirti atvejus, kai pagalbą teikia tiesiogiai valstybė ir kai ji teikiama per šiuo tikslu valstybės paskirtą ar įsteigtą viešąją ar privačią įstaigą⁽³²⁾. Kad suteikti pranašumai galėtų būti laikomi valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jie turi būti, pirma, suteikti tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstybinių išteklių, antra, priskirtini valstybei⁽³³⁾.
- (117) Kalbant apie šio sprendimo 2 skirsnyje apibūdintas priemones, parama buvo teikiama pagal federalinių žemių teisės aktus, kurių teisinis pagrindas yra vėlgi MFG.
- (118) Konkrečiai MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad žemių Vyriausybės, konsultuodamosi su atitinkama žemės asociacija arba bendrai su profesinėmis organizacijomis, gali, siekdamos skatinti pieno sektorių, iš pieninių, pieno surinkimo centrų ir pieno perdirbimo centrų rinkti ne didesnę kaip 0,1 cento už kilogramą žalio pieno mokestį. Pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies antrą sakinį žemių Vyriausybės atitinkamos žemės asociacijos arba bendrai profesinių organizacijų prašymu gali rinkti ne didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą žalio pieno mokestį, jei pirmame sakinyje numatyto mokesčio nepakanka atitinkamoms užduotims įvykdyti.
- (119) Žemių Vyriausybės mokestį renka „konsultuodamosi“ su atitinkama žemės asociacija. Tačiau „konsultavimasis“ yra reikšmingai silpnesnė dalyvavimo forma negu „susitarimas“. „Susitarimas“ reiškia, kad teisės aktui priimti (tam, kad jis būtų teisėtas) reikalingas kitos institucijos (pavyzdžiui, teisėkūros organo, valdžios institucijos) sutikimas, o sprendimas, kuris priimamas „konsultuojantis“ su kita institucija, galiausiai nepriklauso nuo jos sutikimo. Vokietijos administracinėje teisėje kai kuriose srityse skiriamos šios dalyvavimo formos⁽³⁴⁾. Kadangi MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje kaip dalyvavimo forma numatytas konsultavimasis, įgaliojimą rinkti

⁽³²⁾ 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 23 punktas.

⁽³³⁾ 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 24 punktas.

⁽³⁴⁾ Pvz., Statybos kodekso (*Baugesetzbuch, BauGB*) 37 straipsnio 2 dalies trečias sakiny, įstatymo dėl gamtos apsaugos ir kraštovaizdžio išsaugojimo (*Gesetz über Naturschutz und Landschaftspflege, BNatSchG*) 17 straipsnio 1 ir 2 dalys, 18 straipsnio 3 ir 4 dalys ir 22 straipsnio 5 dalis, Bendrojo geležinkelių įstatymo (*Allgemeines Eisenbahngesetz, AEG*) 2 straipsnio 7 dalis, 11 straipsnio 2 ir 3 dalys, 12 straipsnio 7 dalis, 14 straipsnio 4 dalies 2 punktas, 26 straipsnio 3 dalis, 35a straipsnio 3 dalis. Dėl ankstesnio *BNatSchG* 9 straipsnio žr. 1993 m. balandžio 29 d. *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas) sprendimo Nr. 7 A 4/93 22 punktą („<...> kai priimamas sprendimas „konsultuojantis“, priešingai negu „susitarimas“, nėra būtinas valios sutapimas. Tai reiškia ne daugiau kaip tik (patariamąjį) kitos institucijos išklausa, taip jai suteikiant galimybę procese pareikšti savo nuomonę.“), o dėl ankstesnio AEG 18 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 2 punkto – 2000 m. spalio 31 d. *Bundesverwaltungsgericht* sprendimo Nr. 11 VR 12/00 5 punktą („AEG 18 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 2 punkte nustatytas konsultavimasis su pareiškėja, kai, priešingai negu susitarimas, nėra būtinas valios sutapimas <...>“ ir 2005 m. vasario 7 d. *Bundesverwaltungsgericht* sprendimo Nr. 9 VR 15/04 11 punktą („Tuo nustatytą tik konsultavimosi su pareiškėja <...> sąlygą planų tvirtinimo įstaiga įvykdė suteikusi pareiškėjai <...> galimybę pateikti savo pastabas.“).

mokestį, kaip ir teisę dėl to priimti *sprendimą*, turi žemių Vyriausybės⁽³⁵⁾. Žemių asociacijos, priešingai, tik „pasitelkiamos“ pagal 22 straipsnį įgyvendintinoms priemonėms *parengti ir techniškai įgyvendinti* (MFG 14 straipsnio 1 dalis) ir, atlikdamos šias užduotis, yra *priziūrimos* aukščiausiosios žemės valdžios institucijos (MFG 14 straipsnio 2 ir 4 dalys).

- (120) Pieno mokesčio *rinkimo* konkrečiose federalinėse žemėse teisinis pagrindas yra atitinkamos žemės potvarkis, kuriuo išsamiai reglamentuojamas mokesčio rinkimas, be kita ko, jo dydis⁽³⁶⁾. Taigi mokesčio rinkimą reglamentuoja valstybė (atstovaujama atitinkamos žemės Vyriausybės). Kaip paaiškinta pirmesnėje 119 konstatuojamojoje dalyje, šiam teiginiui neprieštarauja ir tai, kad potvarkiai priimami konsultuojantis su atitinkama pieno sektoriaus žemės asociacija.
- (121) Šiuo atveju mokestis renkamas iš privačių įmonių. Šio mokesčio pajamos, prieš jas panaudojant įvairioms paramos priemonėms finansuoti, įskaitomos į atitinkamos žemės biudžetą ir jame pagal MFG 22 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį turi būti administruojamos atskirai. Pagal atitinkamos Biudžeto tvarkos 23 straipsnį (plg. 25 konstatuojamąją dalį) išlaidos ir asignavimai išmokoms ne žemės administruojamiems subjektams tam tikriems tikslams įgyvendinti (subsidiijos) gali būti skiriami tik tuo atveju, jei žemė yra labai suinteresuota, kad šie subjektai šiuos tikslus įgyvendintų, o be subsidijų tai neįmanoma ar įmanoma nepakankamu mastu. Iš šios nuostatos galima suprasti, kad valstybė suinteresuota priemonių įgyvendinimu.
- (122) Dėl suinteresuotųjų šalių ir Vokietijos pateiktų argumentų Komisija pateikia savo toliau išdėstytus argumentus.
- (123) MPBW tvirtinimui, kad dėl pieno mokesčio sistemos neatsiranda naštos Badeno-Viurtembergo žemės biudžetui (60–63 konstatuojamosios dalys), pirmiausia prieštarauja tai, kad pieno mokesčio pajamos į biudžetą įskaitomos atskiroje pakategorėje (61 konstatuojamoji dalis). Apskritai laikoma, kad net ir tuo atveju, kai subsidijoms naudotos lėšos yra gautos iš (specialiosios paskirties) mokesčio, mokamo privačių subjektų, galima tarti atsirandant našta valstybės biudžetui, o kartu – naudojant valstybinius išteklius, jei šios lėšos pirmiausia įskaitomos į valstybės biudžetą. Šiuo atžvilgiu yra esminis skirtumas, palyginti su MPBW nurodyta byla *PreussenElektra*, kurioje buvo nagrinėjama minimalių kainų sistema, pagal kurią atitinkamos lėšos niekada nebuvo įskaitytos į valstybės biudžetą ir valstybė kitaip nevykdė jų kontrolės (net jei tai būtų tik tam tikrų užduočių skyrimas tretiesiems asmenims). Taigi nagrinėtu atveju valstybinių išteklių naudojimo galimybė buvo atmesta⁽³⁷⁾.
- (124) Be to, vien iš aplinkybės, kad MPBW pieno kokybės patikroms vykdyti, be pieno mokesčio pajamų, kitos valstybės renkamų mokesčių arba kitų valstybės pajamų išmokos nebuvo mokamos, negalima daryti išvados, kad nagrinėjamos išmokos nėra valstybiniai ištekliai. Pagal susijusią Komisijos sprendimų priėmimo praktiką priemonės, finansuojamos tik iš parafiskalinių išteklių, vertinamos kaip pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalies 1 sakinį⁽³⁸⁾.
- (125) Dėl LVN tvirtinimo, kad žemių asociacijos turi lemiamos reikšmės priimant sprendimus dėl mokesčio iš pieninių rinkimo (82–86 ir 91 konstatuojamosios dalys), Komisija konstatuoja, kad valstybė MFG 22 straipsnio 1 dalimi, taigi teisės aktu, žemių Vyriausybėms suteikė įgaliojimą rinkti pieno mokestį. Šia nuostata, be kita ko, nustatyta, kad pieno mokestis įprastai gali siekti ne daugiau kaip 0,1 cento už kilogramą pieno ir kad žemės asociacijos arba bendrai profesinių organizacijų *prašymu* žemės Vyriausybė gali rinkti ne didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą žalio pieno mokestį.

⁽³⁵⁾ Taip pat žr. MFG 22 straipsnio 1 dalies šestą sakinį, kuriame kalbama apie žemių Vyriausybių „įgaliojimus“ (ir galimybę juos perduoti aukščiausiosioms žemių institucijoms) ir MFG 23 straipsnio 2 dalį, kuria nustatyta, kad mokesčiai renkami pagal Mokesčių kodekso (*Abgabenordnung*, AO) nuostatas, o tai vėlgi reiškia, kad turi būti išleidižiamas pranešimas apie mokėtinus mokesčius arba panašus administracinis teisės aktas (plg. AO 122 ir 251 straipsnius). Pagal MFG 14 straipsnio 3 dalį, priešingai, atitinkamoms žemių asociacijoms negali būti pavedama jokių viešojo sektoriaus užduočių.

⁽³⁶⁾ Badeno-Viurtemberge: 2004 m. gegužės 18 d. Potvarkis dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo (*Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*) (GBL, p. 350), nustojo galioti įsigaliojus 2013 m. vasario 14 d. Kaimo ir vartotojų apsaugos ministerijos potvarkiui dėl Potvarkio dėl pieno sektoriaus mokesčių rinkimo panaikinimo (*Verordnung des Ministeriums für Ländlichen Raum und Verbraucherschutz zur Aufhebung der Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen*).

Bavarijoje: 2007 m. spalio 17 d. Potvarkis dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch*, Bavarijos *MilchUmlV*) (GVBl., 2007, p. 727), paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2012 m. lapkričio 29 d. potvarkiu.

⁽³⁷⁾ Plg. 2001 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:ES:C:2001:160, 7 ir 8 punktus; 2014 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Graikija/Komisija*, T-52/12, ECLI:ES:T:2014:677, 119 ir 120 punktus; dėl skirtumų, palyginti su byla *PreussenElektra*, žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Austrija/Komisija*, T-251/11, ECLI:ES:T:2014:1060, 56–71 ir 82 punktus.

⁽³⁸⁾ Žr. taip pat sprendimo Nr. SA.35932 (2013/N) Nyderlandai – *Fonds teeltangelegenheden* 31–35 konstatuojamąsias dalis.

- (126) Toliau MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatyta, kokiais tikslais gali būti naudojamos pieno mokesčio pajamos.
- (127) Pagal MFG 22 straipsnio 3 dalies trečią sakinį, prieš naudojant šias lėšas, reikia tik išklausti žemės asociacijos arba profesinių organizacijų nuomonę.
- (128) Iš to aišku, kad, nors valstybė (federacijos lygmeniu) žemių asociacijoms suteikė tam tikrų dalyvavimo teisių, tačiau kartu nustatė aiškų pieno mokesčio tarifų nustatymo ir gautų pajamų naudojimo teisinį pagrindą, ir atitinkamus sprendimus galiausiai turi priimti atitinkamos žemės Vyriausybė (arba, jei įgaliojimai perduoti, – aukščiausiosios žemės institucijos). Taigi, pavyzdžiui, būtų neįmanoma žemių asociacijų prašymu nustatyti didesnę kaip 0,2 cento už kilogramą pieno mokesčio tarifą arba gautas pajamas naudoti kitiems, negu MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatyti, tikslams. Be to, dėl su mokesčio pajamų naudojimu susijusios pareigos išklausti (MFG 22 straipsnio 3 dalies trečias sakiny) neatsiranda išpareigojimo atsižvelgti į išklaustų subjektų nuomonę. Galutinį sprendimą dėl pajamų naudojimo priima atitinkamos žemės institucijos, t. y. valstybė.
- (129) Šiuo atžvilgiu yra esminis skirtumas, palyginti su LVN minėta byla *Doux Elevage*. Pieno mokesčio rinkimą ir atitinkamą pajamų naudojimą valstybė reguliuoja dviem lygmenimis – federacijos ir žemių. Vokietijoje teisės aktų leidėjas ne tik žemių Vyriausybėms suteikė įgaliojimą rinkti mokesčių, bet ir federaliniu teisės aktu apribojo diskreciją žemių lygmeniu disponuoti šio mokesčio pajamomis. Žemių asociacijos negali netgi bandyti, pavyzdžiui, teikdamos prašymą, pakeisti MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktuose nustatytą rėmimo tikslų. Sprendimo *Val'Hor* ir bylos *Doux Elevage* aplinkybėmis tokio valstybės apribojimo nebuvo.
- (130) MFG taip pat negalima suprasti tik kaip priemonės grynai ekonominiams tarpšakinės organizacijos interesams įgyvendinti. Pavyzdžiui, nors MFG 14 straipsniu nustatyta, kad žemių asociacijose turi būti atstovaujamos žemės ūkio, pieninių ir prekybos pienu profesinės organizacijos, jei jos nori atitinkamoje asociacijoje dalyvauti, tačiau turi būti užtikrintas ir tinkamas vartotojų atstovavimas asociacijos organuose. Nustatydamas tokius dalyvavimo ir atstovavimo reikalavimus teisės aktų leidėjas (t. y. valstybė) užtikrina, kad, siekiant MFG nurodytų visuomenei naudingų tikslų, būtų visapusiškai atstovaujama visiems interesams, o ne tik remiamas kuris nors ekonomikos sektorius.
- (131) Priešingai negu bylos *Doux Elevage* atveju, MFG nustatytus rėmimo tikslus numatė ir nustatė ne pačios tarpšakinės organizacijos ⁽³⁹⁾. Visų pirma 22 straipsnio 2 dalies 1 punkte („gerinti ir išlaikyti kokybę remiantis pagal šio įstatymo 10 straipsnį arba 1930 m. liepos 31 d. Pieno įstatymo (*Milchgesetz*) (*Reichsgesetzbl.* (Reicho oficialusis leidinys) I, p. 421) 37 straipsnį priimtomis taisyklėmis;“) ir 2 punkte („gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, apdirbant, perdirbant ir parduodant pieną ir pieno produktus;“) nustatyti tikslai, priešingai negu bylos *Doux Elevage* atveju, turi požymių, kurie yra viešojo sektoriaus institucijų nustatytos politikos dalis ⁽⁴⁰⁾ ir susiję su viešojo sektoriaus užduotimis, kurių pagal MFG 14 straipsnio 3 dalį *a priori* negalima perduoti žemių sąjungoms.
- (132) Taip pat skirtingai negu bylos *Doux Elevage* atveju, jei mokėtini pieno mokesčiai nėra mokami, jų išieškoti nereikia pagal įprastą civilinę ar komercinę teisminę procedūrą ⁽⁴¹⁾. MFG 23 straipsnio 2 dalimi nustatyta, kad mokesčiai gali būti išieškomi pagal Mokesčių kodekso (*Abgabenordnung*) ir jo įgyvendinimo nuostatas. Susijusios žemės savo potvarkiuose dėl pieno mokesčio rinkimo nustatė atitinkamą mokesčio išieškojimo procedūrą pagal Mokesčių kodekso ir jo įgyvendinimo nuostatas ⁽⁴²⁾. Vokietijos teisės sistemoje Mokesčių kodeksas yra viešosios teisės dalis. Viešosios teisės reikalavimai Vokietijoje vykdomi pagal administracinę, civilinės teisės – pagal teisminę procedūrą. Administracinė procedūra, palyginti su teismine, yra veiksmingesnis vykdymo būdas, nes valstybė gali pati sau suteikti vykdomąjį raštą išleisdama administracinį aktą ⁽⁴³⁾, o civilinės teisės reikalavimų atveju jis gali būti gaunamas tik pagal teisminę procedūrą ⁽⁴⁴⁾. Tai rodo, kad valstybė suinteresuota kuo veiksmingiau surinkti (prireikus išieškoti) visus mokėtinus mokesčius, kad galėtų užtikrinti iš mokesčio pajamų finansuojamą valstybės tikslų įgyvendinimą laiku.

⁽³⁹⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 40 punktas.

⁽⁴⁰⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 31 punktas.

⁽⁴¹⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32 punktas.

⁽⁴²⁾ Žr., pvz., 2007 m. spalio 17 d. Potvarkio dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, Bavarijos MilchUmlV*) 6 straipsnio 3 dalį.

⁽⁴³⁾ Žr., pvz., 2007 m. spalio 17 d. Potvarkio dėl pieno mokesčio (*Verordnung über eine Umlage für Milch, Bavarijos MilchUmlV*) 5 straipsnį.

⁽⁴⁴⁾ Plg. 2014 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija/Vokietija*, C-527/12, ECLI:ES:C:2014:2193, 41 ir 56 punktus.

- (133) Taigi LVN tvirtinimas, kad pieno mokesčio pajamos nėra valstybiniai ištekliai pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, yra paneigtas.
- (134) Iš to galima daryti išvadą, kad nagrinėjamos pieno mokesčio pajamos laikytinos kontroliuojamomis valstybės ⁽⁴⁵⁾ ir kad iš pieno mokesčio pajamų finansuotos priemonės suteiktos iš valstybinių išteklių ir priskirtinos valstybei.
- (135) Tai visų pirma pasakytina apie Bavarijoje nagrinėjamoms pieno kokybės patikroms finansuoti naudotas bendras biudžeto lėšas. Jos taip pat yra valstybiniai ištekliai pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Atrankinis pranašumas/įmonės

- (136) Valstybinių išteklių išmokų gavėjos pirmiausia yra MPBW ir MPBY. Jos valstybės pavedimu atlieka laboratorinius tyrimus. Tačiau šie laboratoriniai tyrimai galiausiai naudingi pieninėms, nes jos teisės aktais įpareigosios ištirti superkamą žalią pieną. Taigi laboratoriniai tyrimai yra paslaugos, kurias MPBW ir MPBY teigia pieninėms. Todėl pieninės gali būti laikomos pagalbos, suteiktos kaip išmokos natūra, gavėjomis. Pieninės neabejotinai yra įmonės pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Taigi bet koks galimas pranašumas teikiamas palaikant „tam tikras įmones“, nes, be pieninių sektoriaus, Vokietijoje yra daugybė kitų ekonomikos sektorių, kurie iš nagrinjamų priemonių naudos negauna. Todėl galimas pranašumas yra atrankinis.
- (137) Pagal MGTV 1 straipsnio 1 dalį pieninės kaip komercinės pieno supirkėjos visą supirktą žalią pieną turi ištirti pačios ar užsakyti, kad jį ištirtų tretieji subjektai. Kaip ir tuo atveju, kai pieną tiria ir dėl to patiriamas išlaidas neišvengiamai sumoka pačios pieninės, taip ir teikiant pieną tikrinti tyrimo įstaigai, dėl to patiriamos išlaidos laikytinos įprastomis veiklos išlaidomis, kurias turi padengti atitinkamos įmonės, t. y. pieninės, kaip pagal nacionalinę teisės normą įpareigoti subjektai. Todėl Komisija mano, kad kompensuojant laboratorinių tyrimų išlaidas Badene-Viurtemberge iš pieno mokesčio pajamų, o Bavarijoje iš pieno mokesčio pajamų ir bendrų biudžeto lėšų, pieninėms suteikiamas pranašumas, kuris, kaip nurodyta 136 konstatuojamojoje dalyje, yra atrankinis.
- (138) Šiuo atžvilgiu taip pat reikia ištirti, ar atlikti laboratoriniai tyrimai susiję su ekonomine veikla.
- (139) Vokietija tvirtina, kad pieno tikrinimo agentūros, atlikdamos pieno kokybės patikras, vykdo viešojo sektoriaus užduotis (žr. pirmesnę 26 konstatuojamąją dalį). Pieno kokybės patikros iš tikrųjų atliekamos pagal viešosios teisės normas, būtent MGTV. Nors MGTV 1 straipsnio 1 dalimi nustatyta tyrimo prievole siekiama viešojo tikslo (užtikrinti pieno kokybę, MFG 10 straipsnis) ir ji gali būti įgyvendinama privalomomis viešosiomis administracinėmis priemonėmis, tačiau iš to negalima daryti išvados, kad pieno kokybės patikrų finansavimas iš mokesčio pajamų nėra susijęs su įmonių vykdoma ekonomine veikla ⁽⁴⁶⁾. Priešingai, tai yra vienas iš daugelio reguliuojamųjų nurodymų (pvz., produktų sauga, aplinkosaugos standartai ir pan.), kurių turi laikytis ekonominės veiklos vykdytojai (šiuo atveju pieninės), vykdydami savo ekonominę veiklą. Pieno kokybės patikros taip pat nėra veikla, kuri būtų užduočių, priklausančių pagrindinėms valstybės funkcijoms, dalis, kaip nustatyta Komisijos komunikato dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą ⁽⁴⁷⁾ 16 punkte.
- (140) MGTV 1 straipsnio 1 dalimi pagrindžiama pieninėms tenkanti tyrimo prievolė. Su tyrimo prievole susijęs įpareigojimas padengti tyrimo išlaidas, t. y. laboratorinių tyrimų išlaidas, kurias patiria pieno tikrinimo agentūros (žr. pirmesnę 137 konstatuojamąją dalį). Tai aiškiai matyti iš fakto, kad tyrimų atlikimas yra būtina sąlyga, kad pieninės galėtų parduoti atitinkamai patikrintą pieną. Tačiau įmonės dėl to, kad galėtų savo gaminius teikti rinkai, patiriamas išlaidas turi padengti pačios kaip įprastos veiklos išlaidas. Atitinkamai kitose žemėse, ne Badene-Viurtemberge ir Bavarijoje, kuriose MGTV taikomas lygiai taip pat, susijusioms pieninėms tyrimo išlaidos iš pieno mokesčio pajamų taip pat nėra kompensuojamos, t. y. jos neatleidžiamos nuo išlaidų, kurias iš esmės turi

⁽⁴⁵⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Doux Elevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32, 35 ir 38 punktai.

⁽⁴⁶⁾ Žr. taip pat 2015 m. kovo 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Belgija/Komisija*, T-538/11, ECLI:ES:T:2015:188, 96 punktą, pagal kurį aplinkybė, kad įmonės patiria išlaidų dėl nacionalinės teisės aktų reikalavimų, todėl šios išlaidos neišvengiamai yra susijusios su atitinkamos valstybės narės viešosios valdžios prerogatyvų vykdymu, netrukdo šių išlaidų pripažinti „paprastai įmonės biudžetui tenkančiomis išlaidomis“.

⁽⁴⁷⁾ OL C 8, 2012 I 11, p. 4.

padengti pačios. Pieno pardavimas neabejotinai yra ekonominė pieninių veikla. Taigi iš mokesčio pajamų kompensuojant tyrimo išlaidas Badene-Viurtemberge ir Bavarijoje pieninės atleidžiamos nuo išlaidų, kurias, vykdydamos ekonominę veiklą, įprastai turėtų padengti pačios.

- (141) Dėl Vokietijos tvirtinimo, kad federaliniai teisės aktai nėra pieninėms tenkančios išlaidų padengimo prievolės orientacinis pagrindas, todėl jais negalima pagrįsti atrankumo (31–38 konstatuojamosios dalys), reikia konstatuoti, kad tyrimo prievolė, iš kurios atsiranda išlaidų padengimo prievolė, galutinai reglamentuota federaliniu teisės aktu, t. y. MGV 1 straipsnio 1 dalimi.
- (142) Kaip pirmiau minėta, MGV 1 straipsnio 1 dalimi pieninėms nustatyta jų superkamo žalio pieno tyrimo prievolė (žr. taip pat 139 ir 142 konstatuojamąsias dalis). Nors MGV 6 straipsniu žemėms suteikiama tam tikrų įgaliojimų, visų pirma dėl mėginių ėmimo pagal MGV 2 straipsnį, tačiau tokios žemių priimtų nuostatų negali prieštarauti MGV, taigi taip pat MGV 1 straipsniui.
- (143) Šiuo atžvilgiu, kalbėdama apie valstybės ir žemių kompetencijos atskyrimą, Vokietija nurodė MFG 10 straipsnio 2 dalį (37 konstatuojamoji dalis). Pagal šią nuostatą žemių Vyriausybės gali priimti pieno kokybės patikrų taisykles, jei atitinkamų taisyklių nėra priėmusi federalinė ministerija. Tačiau, kaip pirmiau nurodyta, kompetentinga ministerija kaip tik tai ir padarė priimdama MGV. Nors pagal MFG 22 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį žemių Vyriausybėms suteikiama teisė rinkti mokesčius, tačiau kartu MFG apribojama žemių autonomija – nustatomos ribos dėl mokesčio dydžio ir pagal MFG 22 straipsnio 2 dalies 1–6 punktus remtinų priemonių.
- (144) Dėl Vokietijos šiuo atžvilgiu nurodytos bylos *Portugalija/Komisija* ⁽⁴⁸⁾ (31–38 konstatuojamosios dalys) Komisija konstatuoja, kad joje buvo nagrinėjama diferencijuota mokesčių sistema, nuo kurios šis atvejis gerokai skiriasi. Be to, bylos *Portugalija/Komisija* išvadas pritaikius šios bylos aplinkybėms, kaip bando Vokietija, orientacinis pagrindas, kaip nustatyta šios bylos 64 punkte, būtų pirmiau nurodyta išlaidų padengimo prievolė pagal MGV 1 straipsnio 1 dalį. Bet šį orientacinį pagrindą sureguliuojo kaip tik valstybė, t. y. remiantis byla *Portugalija/Komisija*, – „centrinė Vyriausybė“. Taigi pagal minėtos bylos 64 punktą darant atvirkštinę išvadą gaunama, kad atitinkamų išlaidų kompensavimas iš mokesčio pajamų suteikia atrankinį pranašumą.
- (145) Komisija taip pat mano, kad atrankinio palaikymo buvimo negalima paneigti argumentu, kad pieninės, sumokėjusios pieno mokestį, jau yra atlyginusios atitinkamą atliktos kontrolės vertę. Priešingai, Komisija nesutinka su Vokietijos ir MPBW tvirtinimu, kad mokestis atitinka tikrąsias ekonomines mainais suteiktų paslaugų sąnaudas (39 konstatuojamoji dalis). Kaip matyti iš sprendimo pradėti procedūrą 2.6 skyriaus, pieno mokesčio pajamomis finansuojama daugybė skirtingų dalinių priemonių. Dalinių priemonių pobūdis lemia tai, kad nauda, kurią gauna kiekviena įmonė iš tam tikrų dalinių priemonių, nebūtinai atitinka prieš tai jos sumokėtą mokesčio įmoką. Be to, Bavarijoje finansavimas teikiamas ne tik iš mokesčio pajamų, bet ir iš papildomų bendro biudžeto lėšų, taigi „kompensavimo“ galimybė *a priori* atmestina.
- (146) Todėl Komisija konstatuoja, kad Badene-Viurtemberge ir Bavarijoje iš pieno mokesčio kompensuojant dėl pieno kokybės patikrų patiriamas išlaidas pieninės buvo palaikomos ir tas palaikymas buvo atrankinis.

Konkurencijos iškreipimas ir poveikis prekybai

- (147) Remiantis Teisingumo Teismo praktika, kurios nors įmonės konkurencinės padėties sustiprinimas suteikiant jai valstybės pagalbą paprastai reiškia konkurencijos iškreipimą su ja konkuruojančių įmonių atžvilgiu, nes jos tos pagalbos negauna ⁽⁴⁹⁾. Bet kuri pagalba įmonei, veikiančiai rinkoje, kurioje vyksta Sąjungos vidaus prekyba, gali daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ⁽⁵⁰⁾, taip pat net tuo atveju, kai pagalbą gavusios įmonės

⁽⁴⁸⁾ Plg. 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Portugalija/Komisija*, C-88/03, ECLI:ES:C:2006:511.

⁽⁴⁹⁾ 1980 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Philip Morris Holland BV/Komisija*, 730/79, ECLI:ES:C:1980:209, 11–12 punktai.

⁽⁵⁰⁾ Žr. visų pirma 1988 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Prancūzijos Respublika/Komisija*, 102/87, ECLI:ES:C:1988:391.

pačios Bendrijos vidaus prekyboje nedalyvauja ⁽⁵¹⁾. 2001–2012 m. prekyba žemės ūkio produktais Sąjungoje pasiekė didelį mastą. Pavyzdžiui, kalbant apie produktus, kurie Kombinuotojoje nomenklatūroje klasifikuotini 0401 pozicijoje (nekoncentruotas pienas ir grietinėlė, į kuriuos neįdėta cukraus ar kitų saldiklių) ⁽⁵²⁾, Bendrijos vidaus importas ir eksportas į Vokietiją ir iš jos 2011 m. siekė atitinkamai 1 200 mln. EUR ir 957 mln. EUR ⁽⁵³⁾.

- (148) Šiame sprendime vertinamos priemonės buvo skirtos veiklai žemės ūkio sektoriuje remti. Visų pirma tai buvo pieninių veikla. Kaip pirmiau apibūdinta, Sąjungoje vyko didelio masto prekyba pieninių gaminiais. Todėl Komisija mano, kad nagrinėjamos priemonės galėjo daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (149) Todėl, atsižvelgiant į didelio masto prekybą žemės ūkio produktais, galima teigti, kad nagrinėjamos dalinės priemonės iškreipė arba galėjo iškreipti konkurenciją ir galėjo daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

Esama pagalba / nauja pagalba

- (150) Pagal SESV 108 straipsnio 1 dalį Komisija kartu su valstybėmis narėmis turi nuolat kontroliuoti esamą pagalbą. Šiuo tikslu Komisija gali prašyti valstybių narių suteikti visą reikiamą informaciją esamoms pagalbos schemoms tikrinti ir gali prireikus siūlyti tinkamas priemones.
- (151) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunktį sąvoka „esama pagalba“ reiškia bet kokią pagalbą, kuri atitinkamoje valstybėje narėje buvo teikiama iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau teikiama jai įsigaliojus.
- (152) Tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą dėl bet kokio esamos pagalbos pakeitimo esama pagalba tampa „nauja pagalba“. Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽⁵⁴⁾ 4 straipsnį esamos pagalbos pakeitimas – „tai visi pakeitimai, išskyrus grynai formalaus ir administracinio pobūdžio pakeitimus, kurie negali turėti įtakos pagalbos priemonės atitikimui bendrosios rinkos reikalavimams“.
- (153) Pagal Teismo praktiką ⁽⁵⁵⁾ pirminė pagalbos schema tampa nauja schema tik tuomet, kai pakeičiama jos esmė; tokio esminio pakeitimo nėra tada, kai naują elementą galima aiškiai atskirti nuo pirminės schemos.
- (154) Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį apie bet kokią naują pagalbą reikia pranešti Komisijai ir jos negalima įgyvendinti tol, kol Komisija ją patvirtins (įgyvendinimo draudimas).
- (155) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant SESV 108 straipsnio 3 daliai, yra neteisėta.
- (156) Kompetentinga federalinė ministerija ir federalinės žemės, remdamosi MFG ir joms suteiktais įgaliojimais (žr. pirmesnę 24 konstatuojamąją dalį) priėmė įgyvendinimo taisykles, kurios yra teisinis šiame sprendime vertinamų priemonių pagrindas. Išskyrus patį MFG (kuris yra tik pagrindų įstatymas ir įgaliojimus nustatyti schemas žemėms suteikianti teisės norma, tačiau nereglamentuoja teisės į finansinę paramą), Vokietijos institucijos nepateikė informacijos, kuri įrodytų, kad yra iki 1958 m. priimtas teisinis pagrindas, kurio turinys būtų nepakitęs ir kuris būtų taikytinas per tyrimo laikotarpį. Taikomi potvarkiai dėl mokesčio rinkimo priimti atitinkamai

⁽⁵¹⁾ 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eventech Ltd/Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:ES:C:2015:9, 67 punktas.

⁽⁵²⁾ 2012 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 927/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (OL L 304, 2012 10 31, p. 1).

⁽⁵³⁾ Šaltinis: Eurostatas.

⁽⁵⁴⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁵⁵⁾ 2002 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Gibraltar/Komisija*, T-195/01 ir T-207/01, ECLI:ES:T:2002:111, 111 punktas.

2004 m. (Badene-Viurtemberge) ir 2007 m. (Bavarijoje) (žr. 24 konstatuojamąją dalį). Teisinis lėšų naudojimo pagrindas yra atitinkamos federalinės žemės finansinės veiklos tvarka, kuri, kalbant apie lėšų naudojimo tikslą, turi tik būti suderinama su MFG 22 straipsnio 2 dalies nuostatomis. Tuo remdamosi žemių institucijos tuomet atitinkamais finansiniais metais patvirtina lėšų naudojimą išleisdamos pranešimą dėl naudojimo. Taigi nagrinėjamos priemonės yra nauja pagalba, apie kurią turėjo būti pranešta pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau kadangi Vokietija apie nagrinėjamą pagalbos schemą niekada nepranešė, ji yra neteisėta (Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktas).

- (157) Todėl nebereikia nagrinėti Vokietijos tvirtinimo, kad atitinkamos priemonės neapima nagrinėjamų dalinių priemonių BW 1 ir BY 1 (50–56 konstatuojamosios dalys), nes šis tvirtinimas grindžiamas prielaida, kad iš esmės kalbama apie naują pagalbą, o, kaip pirmiau paaiškinta, taip nėra.

Pieno kokybės patikrų suderinamumo su vidaus rinka tyrimas

- (158) Pagalbą, kuri buvo suteikta laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. dėl pieno kokybės patikrų atsiradusioms išlaidoms kompensuoti, Komisija tyrė pagal 2000–2006 m. gaires ir 2013 m. liepos 17 d. sprendimu (C(2013) 4457 galutinis) ją patvirtino kaip suderinamą su vidaus rinka (teigiamo sprendimo 162–165 konstatuojamosios dalys).

Taikytinos taisyklės

- (159) Pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka.
- (160) Pagal Komisijos pranešimą dėl taikomų taisyklių neteisėtai valstybės pagalbai vertinti nustatymo ⁽⁵⁶⁾ neteisėta valstybės pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio f punkte, turi būti vertinama pagal suteikiant pagalbą galiojusias taisykles.
- (161) Pagalba, teikiama nuo 2007 m. sausio 1 d., tiriama pagal 2007–2013 m. gaires.
- (162) Sprendime pradėti procedūrą Komisija išsakė abejonių, ar nuo 2007 m. sausio 1 d. susiejant su pieno kokybės patikromis teiktą pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka (sprendimo pradėti procedūrą 166 ir 167 konstatuojamosios dalys).
- (163) Kaip paaiškinta sprendime pradėti procedūrą, Komisija konstatuoja, kad įprastai pieno kokybės kontrolei suteikta pagalba neatitinka 2007–2013 m. gairių 109 punkte nustatytų sąlygų kartu su Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalimi. Priešingai, pastarąja nuostata *expressis verbis* nustatyta, kad pagalba, kuria kompensuojamos tokios įprastos kontrolės išlaidos, negali būti suderinama su vidaus rinka.
- (164) Priešingai, negu savo pastabose teigia Vokietija (53 konstatuojamoji dalis), Komisija konstatuoja, kad į Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas „įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidas“ įtrauktinos ir šiuo atveju nagrinėjamos pieno kokybės patikrų atlikimo išlaidos. 16 straipsnio 1 dalies b punktu nustatyta, kad „pagalba, kuria padengiama <...> trečiųjų šalių arba jų vardu atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą,“ išlaidos, iš esmės suderinama su vidaus rinka.
- (165) Tačiau Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą aiškią neigiamą išimtį dėl įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidų kompensavimo, Komisijos nuomone, reikia suprasti plačiau, nes iš šios nuostatos aiškiai matyti teisės aktų leidėjo valia tokios paramos nelaikyti suderinama su vidaus rinka.

⁽⁵⁶⁾ OLC 119, 2002 5 22, p. 22.

- (166) Pieno kokybės kontrolė susijusi su pieno kaip produkto kokybe, t. y. tiriamos mikrobiologinės pieno savybės. Šios savybės tikrai nėra tiesiogiai susijusios su gyvulių genetinė kokybe arba produktyvumu. Mikrobiologinės savybės yra būtent tos, kurios tiriamos atliekant pieno kokybės patikras (pvz., riebumas ar somatinės ląstelės).
- (167) 16 straipsnio 1 dalies b punktu nustatyta išimtimi iš esmės siekiama paneigti pagalbą bet kokiai įprastai pieno kokybės kontrolei suderinamumą su vidaus rinka, nes dėl tokios kontrolės patiriamos išlaidos yra įprastos įmonės veiklos išlaidos. Pagalba, kuria kompensuojamos veiklos išlaidos, daro labai didelį iškreipiamąjį poveikį vidaus rinkai ⁽⁵⁷⁾.
- (168) Atsižvelgdama į tai, Komisija primena SESV 107 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą principinį draudimą teikti pagalbą. Šio principinio draudimo išimtys numatytos SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse kartu su suderinamumo taisyklėmis – reglamentais, bendrosiomis schemomis ir pan. Tačiau 2007–2013 m. laikotarpiu nebuvo taikoma jokios suderinamumo taisyklės dėl paramos šiuo atveju nagrinėjamai įprastai pieno kokybės kontrolei (neatsižvelgiant į tam tikrą kokybę ir nesiekiant gerinti kokybę). Atitinkamai Vokietija, be nuorodos į ankstesnį suderinamumą pagal 2000–2006 m. gaires, nenurodė jokios tuo laikotarpiu galiojusios suderinamumo taisyklės. Atvirkščiai, iš Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies b punkto kaip tik matyti teisės aktų leidėjo valia aiškiai atmesti suderinamumo su vidaus rinka galimybę. Dar 2000–2006 m. gairių 13.3 punkte buvo svarstoma, kad per gamybos procesą atliekama įprasta kontrolė vykdoma daug dažniau, todėl tokios kontrolės išlaidos tapo įprasta gamybos sąnaudų dalimi, ir dėl to, kad kokybės kontrolės išlaidos daro tiesioginį poveikį gamybos sąnaudoms, tokioje pagalboje slypi konkurencijos iškreipimo pavojus. Tiesa, pagal šią nuostatą buvo leidžiama teikti pagalbą kontrolei, vykdomai trečiųjų asmenų arba jų vardu, pavyzdžiui, kompetentingų reguliavimo institucijų arba jų įgaliotų įstaigų. Tačiau 2007–2013 m. gairėse teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į konkurencijos iškreipimo pavojų, pagalbą įprastai pieno kokybės kontrolei kvalifikavo kaip nesuderinamą su vidaus rinka. Atsižvelgiant į šį aiškų teisės aktų leidėjo sprendimą, nėra galimybės tokią pagalbą laikyti suderinama tiesiogiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.
- (169) Tai, kad nagrinėjamas pieno kokybės patikras 2001–2006 m. laikotarpiu Komisija laikė suderinamomis su vidaus rinka, negali, kaip mano Vokietija (60 konstatuojamoji dalis), savaime reikšti, kad ši pagalba ir vėlesniu 2007–2013 m. laikotarpiu buvo suderinama su vidaus rinka. Pavyzdžiui, iš SESV 108 straipsnio 1 dalies matyti, kad vidaus rinka nuolat vystosi ir kad Komisija, siekdama užtikrinti vidaus rinkos veikimą, į šį vystymąsi gali atsižvelgti plėtodama pagalbos gaires ir kitas pagalbos srities teisės normas (pvz., išimčių reglamentus). Jau iš terminuotų suderinamumo taisyklių, kaip antai žemės ūkio srityje išleistų gairių, pobūdžio aišku, kad vėliau išleistos pagalbos gairės ar išimčių reglamentai turinio atžvilgiu nebūtinai turi atitikti pirmiau galiojusias taisykles.
- (170) Remdamasi pirmesniais argumentais Komisija daro išvadą, kad 2007–2013 m. susiejant su pieno kokybės patikromis suteikta pagalba, kuri dalinės priemonės BW 1 atveju finansuota tik iš pieno mokesčio pajamų, o dalinės priemonės BY 1 atveju – iš pieno mokesčio pajamų ir bendrų biudžeto lėšų, nesuderinama su vidaus rinka.

4. IŠVADA

- (171) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 1 dalį Komisijos įgaliojimams išieškoti pagalbą taikomas dešimties metų senaties terminas. Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio 2 dalį „bet kuri su neteisėta pagalba susijusi priemonė, kurios imasi Komisija <...>, nutraukia senaties terminą“.

⁽⁵⁷⁾ Šiuo aspektu taip pat žr. Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 17 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „tokios pagalbos vienintelis poveikis neturėtų būti įprastų pagalbos gavėjo veiklos išlaidų nuolatinis arba periodiškasis mažinimas“.

- (172) Kai Vokietija pateikė 2010 m. pagalbos žemės ūkio sektoriuje ataskaitą, 2011 m. lapkričio 28 d. raštu Komisija paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos dėl šios schemos. Šia Komisijos priemone senaties terminas buvo nutrauktas. Kadangi Komisija teigiamu sprendimu jau konstatavo, kad nagrinėjamos pieno kokybės patikros laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. buvo suderinamos su vidaus rinka, ir kadangi nuo 2006 m. gruodžio 31 d. iki 2011 m. lapkričio 28 d. yra mažiau kaip dešimt metų, laikotarpis, su kuriuo susijęs šis sprendimas, prasideda 2007 m. sausio 1 d.
- (173) Komisija konstatuoja, kad Vokietija neteisėtai, pažeisdama SESV 107 ir 108 straipsnius, suteikė pagalbą, kuri, jei ji buvo teikiama nuo 2007 m. sausio 1 d. (žr. 160 ir 164 konstatuojamąsias dalis), nesuderinama su vidaus rinka. Ši pagalba Badene-Viurtemberge buvo teikiama tik iš pieno mokesčio pajamų pagal MFG, o Bavarijoje – iš pieno mokesčio pajamų ir bendrų biudžeto lėšų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Su Badeno-Viurtembergo ir Bavarijos žemėse atliktomis pieno kokybės patikromis susijusi valstybės pagalba, kurią Vokietija pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį suteikė susijusioms šių žemių pieno sektoriaus įmonėms, laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d. yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

1. Vokietija iš pagalbos gavėjų išieško su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.
2. Į grąžintiną sumą įskaičiuojamos palūkanos, susidariusios nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjos pradėjo naudotis pagalba, iki faktinio jos grąžinimo dienos.
3. Palūkanos apskaičiuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių ir pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 271/2008 ⁽⁵⁸⁾, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 794/2004; palūkanų norma taikoma pagrindinei sumai ir susikaupusioms palūkanoms.
4. Vokietija nuo šio sprendimo priėmimo dienos nutraukia visų dar neišmokėtų 1 straipsnyje nurodytos pagalbos sumų mokėjimą.

3 straipsnis

1. Pagalba, suteikta pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, išieškoma nedelsiant ir veiksmingai.
2. Vokietija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įvykdytas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo.

4 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Vokietija pateikia šią informaciją:
 - a) pagalbos gavėjų, kurios gavo pagalbą pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, sąrašą ir bendrą kiekvienos pagalbos gavėjos pagal šią schemą gautos pagalbos sumą;

⁽⁵⁸⁾ 2008 m. sausio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 271/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, 2008 3 25, p. 1).

- b) bendrą sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas), kuri turi būti išieškota iš kiekvienos pagalbos gavėjos;
- c) išsamų priemonių, kurių imtasi ar ketinama imtis šiam sprendimui įvykdyti, apibūdinimą;
- d) dokumentus, kuriais įrodoma, kad pagalbos gavėjoms nurodyta grąžinti pagalbą.

2. Vokietija Komisijai praneša apie priemonių, kurių ėmėsi šiam sprendimui įvykdyti, vykdymo eigą, kol bus baigta grąžinti pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba. Komisijos prašymu, Vokietija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių ėmėsi ar ketina imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Vokietija taip pat pateikia išsamius duomenis apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurias gavėjos jau grąžino.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijai. Vokietijos prašoma pagalbos gavėjoms nedelsiant persiųsti šio sprendimo kopiją.

Priimta Briuselyje 2015 m. rugsėjo 18 d.

Komisijos vardu

Phil HOGAN

Komisijos narys

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2015/2433

2015 m. gruodžio 18 d.

kuriuo iš dalies keičiamas įgyvendinimo sprendimas 2014/709/ES dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su afrikinio kiaulių maru tam tikrose valstybėse narėse

(pranešta dokumentu Nr. C(2015) 9168)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvą 2002/99/EB, nustatančią gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą ⁽³⁾, ypač į jos 4 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo sprendime 2014/709/ES ⁽⁴⁾ nustatomos afrikinio kiaulių maro kontrolės priemonės priede nurodytose valstybėse narėse arba jų teritorijose (toliau – susijusios valstybės narės). Tos priemonės – tai draudimas išvežti gyvas kiaules, kuilių spermą, kiaulių kiaušialąstes ir embrionus, kiaušieną, kiaušienos pusgaminius, kiaušienos produktus ir bet kokius kitus produktus, kuriuose yra kiaušienos, taip pat šalutinių gyvūninių produktų, gautų iš kiaulių, siuntas iš tam tikrų priede išvardytų susijusių valstybių narių teritorijų (toliau – prekės). Tame priede nustatytos ir išvardytos tos teritorijos, atsižvelgiant į rizikos lygį ir į epidemiologinę padėtį susijusiose valstybėse narėse;
- (2) siekiant pritaikyti gyvūnų sveikatos kontrolės priemones, nustatytas Įgyvendinimo sprendime 2014/709/ES, prie epidemiologinės padėties raidos įvairiose susijusių valstybių narių teritorijose ir atsižvelgti į skirtingus rizikos lygius priklausomai nuo prekių rūšies, yra tikslinga numatyti tam tikras leidžiančias nukrypti nuostatas, taikomas tam tikrų rūšių prekėms iš teritorijų, išvardytų skirtingose minėto įgyvendinimo sprendimo priedo dalyse. Šios nukrypti leidžiančios nuostatos taip pat turėtų būti suderintos su importo keliamos rizikos mažinimo priemonėmis, susijusiomis su afrikinio kiaulių maru ir nurodytomis Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse ⁽⁵⁾. Tame įgyvendinimo sprendime pagal šias nukrypti leidžiančias nuostatas, jeigu jos būtų suteiktos, turėtų būti nustatytos ir taikytinos papildomos apsaugos priemonės ir gyvūnų sveikatos reikalavimai;
- (3) draudimas išvežti gyvas kiaules iš teritorijų, išvardytų Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priedo III dalyje, yra ypač griežtas, todėl gali kilti logistikos ir gyvūnų gerovės problemų, jei kiaules skersti atitinkamose teritorijose nėra įmanoma, visų pirma nesant tinkamų skerdyklų arba dėl ribotų skerdimo pajėgumų to priedo III dalyje išvardytose teritorijose, toje pačioje valstybėje narėje arba kitos valstybės narės, nurodytos priede, teritorijoje;
- (4) gyvū kiaulių vežimas neatidėliotinai skersti kelia mažiau rizikos nei kitokie jų gabenimo būdai, su sąlyga, kad taikomos nustatytos rizikos mažinimo priemonės. Todėl yra tikslinga nustatyti, kad susiklosčius 3 konstatuojamojoje dalyje aprašytoms aplinkybėms susijusios valstybės narės galėtų išimties tvarka taikyti nukrypti

⁽¹⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 13.⁽²⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29.⁽³⁾ OL L 18, 2003 1 23, p. 11.⁽⁴⁾ 2014 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/709/ES dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su afrikinio kiaulių maru tam tikrose valstybėse narėse, ir kuriuo panaikinamas įgyvendinimo sprendimas 2014/178/ES (OL L 295, 2014 10 11, p. 63).⁽⁵⁾ Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos Sausumos gyvūnų sveikatos kodeksas (<http://www.oie.int/international-standard-setting/terrestrial-code/access-online/>).

leidžiančias nuostatas dėl gyvų kiaulių išvežimo iš priedo III dalyje išvardytų teritorijų neatidėliotinai skersti į skerdyklą už tos teritorijos ribų toje pačioje valstybėje narėje arba kitos priede nurodytos valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad bus laikomasi rizikos mažinimo priemonių ir nekils pavojaus ligos kontrolei;

- (5) afrikinio kiaulių maro plitimo rizikos požiūriu skirtingų iš kiaulių gautų prekių gabenimas kelia skirtingo lygio riziką. Paprastai kuilių spermos vežimas iš teritorijų, kuriose taikomi ribojimai, kelia didelę riziką poveikio ir pasekmių atžvilgiu. Tačiau taikant papildomas rizikos mažinimo priemones, pavyzdžiui, tyrimų ir padidinto biologinio saugumo, galima leisti taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas dėl spermos, surinktos iš teritorijų, išvardytų Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priedo II ir III dalyse. Todėl to įgyvendinimo sprendimo 9 straipsnis turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (6) nukrypti leidžiančios nuostatos dėl tam tikrų gyvų kiaulių išvežimo iš teritorijų, išvardytų Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priedo II ir III dalyse, į kitas kitos valstybės narės, kurios statusas ligos atžvilgiu yra panašus, teritorijas, išvardytas to priedo II arba III dalyse, yra pagrįstos, jeigu taikomos konkrečios rizikos mažinimo priemonės. Šių naujų priemonių lankstumas yra svarbus siekiant užtikrinti tinkamą priemonių įgyvendinimą vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu. Šiuo tikslu reikia nustatyti saugią nukreipimo tvarką, visiškai kontroliuojamą tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingų institucijų. Todėl to įgyvendinimo sprendimo 3 ir 4 straipsniai turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (7) nukreipimo tvarka turėtų būti įgyvendinama kaip papildoma rizikos mažinimo priemonė siekiant izoliuoti gyvūnus iš teritorijų, kuriose yra didesnė su afrikiniu kiaulių maru susijusi rizika. Todėl būtina patikslinti ir nurodyti gyvų kiaulių išsiuntimo, gabenimo tranzitu ir pristatymo procedūras;
- (8) nukrypti leidžiančios nuostatos, numatytos Įgyvendinimo sprendime 2014/709/ES, dėl gyvų kiaulių ir jų spermos pervežimo tarp teritorijų, kuriose yra palyginama afrikinio kiaulių maro rizika, turėtų būti taikomos tik tuomet, kai yra patvirtintos tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingų institucijų iki tokio perkėlimo;
- (9) Tarybos direktyvoje 64/432/EEB⁽¹⁾ nustatyta, kad prie vežamų gyvūnų turi būti pridedami jų sveikatos sertifikatai. Kai gyvoms kiaulėms, skirtoms Sąjungos vidaus prekybai, taikomos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo draudimo išvežti gyvas kiaules iš Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priede išvardytų teritorijų, tuose sveikatos sertifikatuose turėtų būti pateikta nuoroda į tą įgyvendinimo sprendimą siekiant užtikrinti, kad atitinkamuose sertifikatuose būtų pateikta tinkama ir tiksli informacija apie sveikatą;
- (10) nustatant gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, nustatytų Įgyvendinimo sprendime 2014/709/ES, taikymo laikotarpį turėtų būti atsižvelgiama į afrikinio kiaulių maro epidemiologiją ir sąlygas, reikalingas siekiant atgauti neužkrėstos afrikiniu kiaulių maru teritorijos statusą pagal Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos Sausumos gyvūnų sveikatos kodeksą. Todėl Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas iki 2019 m. gruodžio 31 d.;
- (11) keli afrikinio kiaulių maro atvejai šernų populiacijoje Estijoje ir Latvijoje yra nustatyti teritorijose, išvardytose Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priedo II ir III dalyse. Šie atvejai yra nustatyti arti teritorijų, išvardytų to priedo I dalyje;
- (12) daugumoje Šiaurės Lenkijos teritorijų, išvardytų Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priedo II dalyje, niekada nebuvo pranešta apie afrikinio kiaulių maro atvejus;
- (13) su afrikiniu kiaulių maru susijusios dabartinės epidemiologinės padėties raida Sąjungoje turėtų būti aptarta gyvūnų sveikatos padėties keliamos rizikos dėl šios ligos Estijoje, Latvijoje ir Lenkijoje vertinime. Siekiant nustatyti tikslingesnes gyvūnų sveikatos kontrolės priemones, užkirsti kelią tolesniam afrikinio kiaulių maro plitimui, išvengti bet kokių nereikalingų Sąjungos vidaus prekybos trikdymų ir nepagrįstų trečiųjų šalių nustatomų kliūčių prekybai, turėtų būti iš dalies pakeistas Sąjungos teritorijų, kurioms taikomos Įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES priedo I ir II dalyse nustatytos gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, sąrašas, kad būtų atsižvelgta į tose trijose valstybėse narėse dėl šios ligos susiklosčiusią dabartinę gyvūnų sveikatos padėtį;
- (14) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

⁽¹⁾ 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL L21, 1964 7 29, p. 1977/64).

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Igyvendinimo sprendimas 2014/709/ES iš dalies keičiamas taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakinyss pakeičiamas taip:

„Nukrypdamos nuo 2 straipsnio a punkte nustatyto draudimo, susijusios valstybės narės gali leisti išvežti gyvas kiaules iš ūkio, esančio priedo II dalyje išvardytose teritorijose, į kitas tos pačios valstybės narės teritorijos dalis arba į kitos valstybės narės teritorijas, išvardytas priedo II ar III dalyje, su sąlyga, kad:“;

b) papildomai įrašoma ši 4 dalis:

„4. Gyvoms kiaulėms, vežamoms į kitos valstybės narės teritorijas, išvardytas priedo II arba III dalyje, taikomi šie papildomi reikalavimai:

- a) kiaulės atitinka visas kitas atitinkamas gyvūnų sveikatos garantijas, pagrįstas teigiamu priemonių nuo afrikinio kiaulių maro plitimo rizikos vertinimu, reikalaujamas kilmės vietos valstybės narės kompetentingos institucijos ir patvirtintas tranzito vietos valstybės narės kompetentingos institucijos ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš pervežant tokius gyvūnus;
- b) kilmės valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie a punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą;
- c) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms nustatoma nukreipimo tvarka pagal 16a straipsnį, siekiant užtikrinti, kad gyvūnai, pervežti laikantis a punkte nustatytų papildomų reikalavimų, būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę;
- d) gyvū kiaulių, kurios atitinka papildomus šio straipsnio 4 dalyje nurodytus reikalavimus, sveikatos sertifikate, nurodytame Direktyvos 64/432/EEB 5 straipsnio 1 dalyje, įrašoma tokia papildoma formuluoė:

„Kiaulės atitinka Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES 3 straipsnio reikalavimus.““;

2) įterpiamas šis 3a straipsnis:

„3a straipsnis

Nuostata, leidžianti nukrypti nuo draudimo išvežti gyvas kiaules iš priedo III dalyje išvardytų teritorijų

Nukrypdamos nuo 2 straipsnio a punkte nustatyto draudimo, susijusios valstybės narės gali leisti išvežti gyvas kiaules iš teritorijų, išvardytų priedo III dalyje, į kitas tos pačios valstybės narės teritorijos dalis, išvardytas priedo II dalyje, arba į kitos valstybės narės teritorijas, išvardytas priedo II ar III dalyje, su sąlyga, kad:

- 1) kiaulės yra iš ūkio, kuriame yra užtikrintas atitinkamas kompetentingos institucijos patvirtintas biologinio saugumo lygis, ūkis yra prižiūrimas kompetentingos institucijos, o kiaulės atitinka 3 straipsnio 1 punkte ir 2 arba 3 punkte nustatytus reikalavimus;
- 2) kiaulės yra mažiausiai trijų kilometrų spindulio teritorijos, kurioje visi ūkiuose esantys gyvūnai atitinka 3 straipsnio 1 punkte ir 2 arba 3 punkte nustatytus reikalavimus, centre;
- 3) išsiuntimo ūkio kompetentinga institucija turi laiku informuoti paskirties ūkio kompetentingą instituciją apie ketinimą išvežti kiaules, o kompetentinga paskirties ūkio institucija turi pranešti kompetentingai išsiuntimo ūkio institucijai apie kiaulių atvežimą;

- 4) kiaulės priedo III dalyje neišvardytose teritorijose ar per tas teritorijas turi būti vežamos iš anksto numatytais vežimo maršrutais, o kiaulėms pervežti naudojamos transporto priemonės turi būti išvalytos, o prireikus kuo greičiau po iškrovimo turi būti atlikta jų dezinfekcija ir dezinfekcija;
- 5) gyvoms kiaulėms, išsiųstoms į kitos valstybės narės teritorijas, išvardytas priedo II arba III dalyse, taikomi šie papildomi reikalavimai:
 - a) kiaulės atitinka visas kitas atitinkamas gyvūnų sveikatos garantijas, pagrįstas teigiamu priemonių nuo afrikinio kiaulių maro plitimo rizikos vertinimu, reikalaujamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos ir patvirtintas tranzito vietos valstybės narės kompetentingos institucijos ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš pervežant tokius gyvūnus;
 - b) kilmės vietos valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie a punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą ir sudaro leidžiamų ūkių, atitinkančių gyvūnų sveikatos garantijas, sąrašą;
 - c) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms nustatoma nukreipimo tvarka pagal 16a straipsnį, siekiant užtikrinti, kad gyvūnai, pervežti laikantis a punkte nustatytų papildomų reikalavimų, būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę;
 - d) gyvūnų kiaulių, atitinkančių visus šio straipsnio reikalavimus, atitinkamame sveikatos sertifikate, nurodytame Direktyvos 64/432/EEB 5 straipsnio 1 dalyje, įrašoma tokia papildoma formuluočių:

„Kiaulės atitinka Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES 3a straipsnio reikalavimus.““;

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakiny pakeičiamas taip:

„Nukrypdomos nuo draudimų, nurodytų 2 straipsnio a ir c punktuose, susijusios valstybės narės gali leisti išvežti gyvas kiaules neatidėliotinai skersti iš priedo III dalyje išvardytų teritorijų į kitas tos pačios valstybės narės teritorijas arba kitos valstybės narės teritorijas, išvardytas priedo II ar III dalyje, jei yra logistikos apribojimų, susijusių su priedo III dalyje išvardytose teritorijose esančių skerdyklų, patvirtintų kompetentingos institucijos pagal 12 straipsnį, skerdimo pajėgumais, su sąlyga, kad:“;

b) papildomai įrašoma ši 10 dalis:

„10. Gyvoms kiaulėms, išsiųstoms į kitos valstybės narės teritorijas, išvardytas priedo II arba III dalyse, taikomi šie papildomi reikalavimai:

- a) kiaulės atitinka visas kitas atitinkamas gyvūnų sveikatos garantijas, pagrįstas teigiamu priemonių nuo afrikinio kiaulių maro plitimo rizikos vertinimu, reikalaujamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos ir patvirtintas tranzito valstybės narės kompetentingos institucijos ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš pervežant tokius gyvūnus;
- b) kilmės vietos valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie a punkte nurodytus gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą ir sudaro leidžiamų ūkių, atitinkančių gyvūnų sveikatos garantijas, sąrašą;
- c) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms nustatoma nukreipimo tvarka pagal 16a straipsnį, siekiant užtikrinti, kad gyvūnai, pervežti laikantis a punkte nustatytų papildomų reikalavimų, būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę;
- d) gyvūnų kiaulių, kurios atitinka šio straipsnio reikalavimus, sveikatos sertifikate, nurodytame Direktyvos 64/432/EEB 5 straipsnio 1 dalyje, įrašoma tokia papildoma formuluočių:

„Kiaulės atitinka Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES 4 straipsnio reikalavimus.““;

4) 8 straipsnio 1 dalies įvadinis sakinyss pakeičiamas taip:

„1. Nepažeidžiant 3, 3a ir 4 straipsnių, susijusios valstybės narės užtikrina, kad iš jų teritorijos gyvos kiaulės nebūtų vežamos į kitas valstybes nares ir trečiąsias šalis, išskyrus tuos atvejus, kai gyvos kiaulės yra iš:“;

5) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Draudimas išsiųsti į kitas valstybes nares ir trečiąsias šalis kuilių spermos ir kiaušialąsčių bei embrionų, surinktų iš kiaulių priede išvardytose teritorijose, siuntas

1. Susijusi valstybė narė užtikrina, kad toliau išvardytų prekių siuntos iš jos teritorijos nebūtų vežamos į kitas valstybes nares ir trečiąsias šalis:

- a) kuilių spermos, išskyrus atvejus, kai sperma yra surinkta iš kuilių donorų, kurie laikyti patvirtintame pagal Tarybos direktyvos 90/429/EEB (*) 3 straipsnio a punktą spermos surinkimo centre, esančiame už šio sprendimo priedo II, III ir IV dalyse išvardytų teritorijų ribų;
- b) kiaulių kiaušialąsčių ir embrionų, išskyrus atvejus, kai kiaušialąstės ir embrionai yra kiaulių patelių donorų, laikytų ūkiuose, atitinkančiuose 8 straipsnio 2 dalies reikalavimus ir esančiuose už teritorijų, išvardytų priedo II, III ir IV dalyse, ribų, o embrionai yra *in vivo* dirbtinio apseklavimo būdu gauti embrionai arba *in vitro* būdu apvaisinant sperma, atitinkančia sąlygas, nustatytas šios dalies a punkte, gauti embrionai.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 straipsnio b punkte numatytų draudimų, susijusios valstybės narės gali leisti išvežti kuilių spermos siuntas, jei sperma buvo surinkta iš kuilių donorų, laikytų spermos surinkimo centre, patvirtintame pagal Direktyvos 90/429/EEB 3 straipsnio a punktą, taikančiame visas biologinio saugumo taisykles, susijusias su afrikinio kiaulių maru, ir esančiame tos pačios valstybės narės arba kitos valstybės narės teritorijose, išvardytose šio sprendimo priedo II arba III dalyse, su sąlyga, kad:

- a) kuilių spermos siuntos atitinka visas kitas atitinkamas gyvūnų sveikatos garantijas, pagrįstas teigiamu priemonių nuo afrikinio kiaulių maro plitimo rizikos vertinimu, reikalaujamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos ir patvirtintas paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš išvežant tokias spermos siuntas;
- b) kilmės valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie a punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas;
- c) kuiliai donorai atitinka 3 straipsnio 1 punkte ir 2 arba 3 punkte nustatytus reikalavimus;
- d) penkių dienų iki spermos, kuri turi būti siunčiama, surinkimo datos laikotarpiu kuiliai donorai buvo ištirti atliekant viruso sukėlėjo nustatymo tyrimą ir gauti neigiami rezultatai, o tyrimo rezultatų kopija pridėta prie gyvūnų sveikatos sertifikato, pridedamo prie siuntos;
- e) toks papildomas patvirtinimas (papildomai) įrašomas atitinkamuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose, nurodytuose Direktyvos 90/429/EEB 6 straipsnio 1 dalyje:

„Kuilių sperma atitinka 2014 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2014/709/ES dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su afrikinio kiaulių maru tam tikrose valstybėse narėse, ir kuriuo panaikinamas įgyvendinimo sprendimas 2014/178/ES, 9 straipsnio reikalavimus.“

(*) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių sperma ir jos importui (OL L 224, 1990 8 18, p. 62).“;

6) įterpiamas šis 16a straipsnis:

„16a straipsnis

Nukreipimo tvarka

Kompetentinga institucija užtikrina, kad nukreipimo tvarka atitiktų šiuos reikalavimus:

- 1) kiekvienas sunkvežimis ir kitos transporto priemonės, kurie naudojami kiaušiams pervežti:
 - a) yra atskirai užregistruoti išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, siekiant vežti gyvas kiaušes taikant nukreipimo tvarką;
 - b) oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo užplombuoti pakrovus; sulaužyti plombą ir ją pakeisti nauja gali tik oficialus kompetentingos institucijos pareigūnas; apie kiekvieną pakrovimą arba plombų pakeitimą pranešama kompetentingai institucijai;
- 2) vežimas vyksta:
 - a) tiesiai į vietą, nesustojant;
 - b) kompetentingos institucijos leistu maršrutu;
- 3) oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, atsakingas už paskirties ūkį, turi kiekvieną kartą patvirtinti kompetentingai institucijai, kad siunta pristatyta;
- 4) iškrovus gyvas kiaušes, sunkvežimis ar kita transporto priemonė ir bet kuri kita įranga, naudota toms kiaušiams pervežti, yra išvaloma ir dezinfekuojama uždarytoje paskirties vietos zonoje prižiūrint oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui. Taikomas Direktyvos 2002/60/EB 12 straipsnio a punktas;
- 5) prieš pirmą išsiuntimą iš priedo III dalyje nurodytų teritorijų kompetentinga institucija su atitinkamomis institucijomis užtikrina, kad būtų patvirtinta būtina tvarka, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/60/EB VI priedo c punkte, kad tais atvejais, kai pervežant įvyksta avarija, didelis sunkvežimio ar kitos transporto priemonės gedimas ar vežėjas sukčiauja, būtų taikomas avarijos likvidavimo priemonių planas, nebūtų pažeidžiama pavaldumo tvarka ir visapusiškai bendradarbiautų tarnybos. Sunkvežimių vežėjai kompetentingai institucijai nedelsdami praneša apie avariją arba sunkvežimio ar kitos transporto priemonės gedimą.“;
- 7) 21 straipsnyje data „2018 m. gruodžio 31 d.“ pakeičiama data „2019 m. gruodžio 31 d.“;
- 8) priedas pakeičiamas šio sprendimo priede pateiktu tekstu.

2 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybės narėms.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys

PRIEDAS

„PRIEDAS

I DALIS

1. Estija

Šios Estijos teritorijos:

- Keilos miestas,
- Kundos miestas,
- Loksos miestas,
- Mardu miestas,
- Mustvės miestas,
- Pernu miestas,
- Sauės miestas,
- Talino miestas,
- Lanema,
- Kusalu savivaldybės dalis, esanti į šiaurę nuo kelio Nr. 1 (E20),
- Arės savivaldybė,
- Audru savivaldybė,
- Halingos savivaldybė,
- Haljalos savivaldybė,
- Harku savivaldybė
- Joelehtmės savivaldybė,
- Keilos savivaldybė,
- Kernu savivaldybė,
- Kilio savivaldybė,
- Kungos savivaldybė,
- Lavasario savivaldybė,
- Nisio savivaldybė,
- Padisės savivaldybė,
- Paikusės savivaldybė,
- Rasiku savivaldybė,
- Rajės savivaldybė,
- Regaverės savivaldybė,
- Saku savivaldybė,
- Sauės savivaldybė,
- Saugos savivaldybė,
- Sindžio savivaldybė,
- Semeru savivaldybė,
- Totsio savivaldybė,
- Torio savivaldybė,

- Testamos savivaldybė,
- Varblos savivaldybė,
- Vasalemos savivaldybė,
- Vihulos savivaldybė,
- Vimsio savivaldybė,
- Viru-Nigulos savivaldybė.

2. Latvija

Šios Latvijos teritorijos:

- Salacgryvos savivaldybė: Ainažiu ir Salacgryvos valsčiai,
- Adažiu savivaldybė,
- Amatos savivaldybė,
- Carnikavos savivaldybė,
- Garkalnės savivaldybė,
- Ikšķilės savivaldybė,
- Inčukalnio savivaldybė,
- Jaunjelgavos savivaldybė,
- Ķegumo savivaldybė,
- Lygatnės savivaldybė,
- Mālpilio savivaldybė,
- Neretos savivaldybė,
- Ruopažiu savivaldybė,
- Salos savivaldybė,
- Siguldos savivaldybė,
- Vecumnieku savivaldybė,
- Viesytės savivaldybė.

3. Lietuva

Šios Lietuvos teritorijos:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus ir Juodaičių seniūnijos,
- Pakruojo rajono savivaldybė: Klovainių, Rozalimo ir Pakruojo seniūnijos,
- Panevėžio rajono savivaldybė: Krekenavos, Upytės, Naujamiesčio ir Smilgių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos seniūnija, Ariogalos miestas, Betygalos, Pajūrių ir Šiluvos seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė: Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų ir Šakių seniūnijos,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,

- Kazlų Rūdos savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė.

4. Lenkija

Šios Lenkijos teritorijos:

Palenkės vaivadija:

- Augustavo apskritis: Augustavo savivaldybė ir Augustavo miestas, Novinkos, Pliaskos, Štabino ir Barglavo valsčiai,
- Bialystoko apskritis: Choroščiaus, Juchnowiec Kościelno, Suraziaus, Turošno Kościelno, Tykocino, Lapių, Poświętnės, Zawadų, Dobżinevo Dużės valsčiai ir dalis Zabłudovo valsčiaus (pietvakarių dalis, kurios ribos nustatytos keliu Nr. 19 ir pratęsimos keliu Nr. 685),
- Hainuvkos apskritis: Čyżų valsčius, Hainuvkos savivaldybė ir Hainuvkos miestas, Dubičių Cerkovnos, Kleščelių ir Čeremchos savivaldybės,
- Semiatyčės apskritis: Grodzisko, Dziadkovicės ir Mileičycės valsčiai,
- Mazovijos Vysokio apskritis: Kobyłino-Bożymos, Kuleše Koścelnės, Sokolų, Mazovijos Vysokio valsčiai ir Mazovijos Vysokio miestas, Naujųjų Pekutų, Śpetovo, Kliukovo ir Cechanoveco valsčiai,
- Seinų apskritis,
- Suvalkų apskritis: Rūtelės, Śpieliškių, Suvalkų ir Račkų valsčiai,
- Zambrovo apskritis: Rutkų savivaldybė,
- Sokolų apskritis: Suchovolios ir Korycino valsčiai,
- Bielsko apskritis,
- Bialystoko miestas-apskritis,
- Suvalkų miestas-apskritis,
- Monkų apskritis.

II DALIS

1. Estija

Šios Estijos teritorijos:

- Kalastės miestas,
- Rakverės miestas,
- Tartu miestas,
- Vendros miestas,
- Viljandžio miestas,
- Rytų Viruma,
- Pelvama,
- Raplama,
- Kusalų savivaldybės dalis, esanti į rytus nuo kelio Nr. 1 (E20),
- Palamusės savivaldybės dalis, esanti į rytus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Persčio savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo kelio Nr. 24126,
- Sūre-Janio savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo kelio Nr. 49,
- Tabiverės savivaldybės dalis, esanti į rytus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Tamsalų savivaldybės dalis, esanti į šiaurės rytus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,

- Tartu savivaldybės dalis, esanti į rytus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Vyratsio savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo linijos, nubrėžtos per vakarinę kelio Nr. 92 dalį iki sankirtos su keliu Nr. 155, tada per kelią Nr. 155 iki sankirtos su keliu Nr. 24156, tada per kelią Nr. 24156, kol jis kerta upę Verilaske, tada per upę Verilaske, kol ji pasiekia pietinę Vyratsio savivaldybės ribą,
- Abjos savivaldybė,
- Aigvido savivaldybė,
- Alatskivio savivaldybė,
- Anijos savivaldybė,
- Hedemėstės savivaldybė,
- Haslavos savivaldybė,
- Halistės savivaldybė,
- Kadrinos savivaldybė,
- Kambjos savivaldybė,
- Karksi savivaldybė,
- Kasepės savivaldybė,
- Kepu savivaldybė,
- Kose savivaldybė,
- Keujės savivaldybė,
- Lakverės savivaldybė,
- Lūnjos savivaldybė,
- Meksos savivaldybė,
- Méksio savivaldybė,
- Palos savivaldybė,
- Peipsierės savivaldybė,
- Pyrisarės savivaldybė,
- Rakverės savivaldybė,
- Sardės savivaldybė,
- Sarės savivaldybė,
- Surju savivaldybė,
- Tahkuranos savivaldybė,
- Tapos savivaldybė,
- Vendros savivaldybė,
- Varos savivaldybė,
- Vinio savivaldybė,
- Venu savivaldybė.

2. Latvija

Šios Latvijos teritorijos:

- Krimuldos savivaldybė,
- Limbažių savivaldybė: Skultės, Vidridžių, Limbažių ir Umurgos valsčiai,
- Ogrės savivaldybė: Krapės, Keipenės, Lauberės, Madlienos, Mazozolų, Mengelės ir Taurupės valsčiai,

- Priekulių savivaldybė,
- Salacgrivos savivaldybė: Liepupės valsčius,
- Aizkrauklės savivaldybė,
- Aknystos savivaldybė,
- Alūksnės savivaldybė,
- Apės savivaldybė,
- Baltinavos savivaldybė,
- Balvų savivaldybė,
- Cēsių savivaldybė,
- Cesvainės savivaldybė,
- Erglių savivaldybė,
- Gulbenės savivaldybė,
- Alūkstos savivaldybė,
- Jaunpiebalgos savivaldybė,
- Jekabpilio savivaldybė,
- Kuocēnų savivaldybė,
- Kuoknesės savivaldybė,
- Krustpilio savivaldybė,
- Lielvardės savivaldybė,
- Lyvanų savivaldybė,
- Lubanos savivaldybė,
- Madonos savivaldybė,
- Pargaujos savivaldybė,
- Pliavinių savivaldybė,
- Raunos savivaldybė,
- Rugajų savivaldybė,
- Saulkrastų savivaldybė,
- Sējos savivaldybė,
- Skryverių savivaldybė,
- Smiltenės savivaldybė,
- Varakliānų savivaldybė,
- Vecpiebalgos savivaldybė,
- Viliakos savivaldybė,
- Respublikinio pavaldumo miestas Jekabpilis,
- Respublikinio pavaldumo miestas Valmiera.

3. Lietuva

Šios Lietuvos teritorijos:

- Anykščių rajono savivaldybė: Andrioniškio, Anykščių, Debeikių, Kavarsko, Kurklių, Skiemonių, Traupio ir Troškūnų seniūnijos ir Svėdasų seniūnijos dalis, esanti į pietus nuo kelio Nr. 118,
- Jonavos rajono savivaldybė: Šilų ir Bukonių seniūnijos ir Žeimių seniūnijos Biliuškių, Drobiškių, Normainių II, Normainėlių, Juškonių, Pauliukų, Mitėniškių, Zofijaukos, Naujokų kaimai,

- Kaišiadorių rajono savivaldybė: Kaišiadorių apylinkės, Kruonio, Nemaitonių, Paparčių, Žaslių, Žiežmarių, Žiežmarių apylinkės seniūnijos ir Rumšiškių seniūnijos dalis, esanti į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių ir Zapyškio seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Josvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos ir Kėdainių miesto seniūnijos,
- Panevėžio rajono savivaldybė: Karsakiškio, Miežiškių, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Raguvos, Vadoklių ir Velžio seniūnijos,
- Šalčininkų rajono savivaldybė: Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonių ir Dieveniškių seniūnijos,
- Varėnos rajono savivaldybė: Kaniavos, Marcinkonių ir Merkinės seniūnijos,
- Alytaus miesto savivaldybė,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė.

4. Lenkija

Šios Lenkijos teritorijos:

Palenkės vaivadija:

- Bialystoko apskritis: Balstogės Čarnos, Supraślės, Vasilkovo valsčiai ir dalis Zabłudovo valsčiaus (šiaurės rytų dalis, kurios ribos nustatytos keliu Nr. 19 ir pratęsimas keliu Nr. 685),
- Sokulkos apskritis: Balstogės Dambrovos, Januvo, Nowo Dwuro ir Sidros valsčiai,
- Augustavo apskritis: Lipsko valsčius,
- Hainuvkos apskritis: Narevo, Narevkos ir Białowiežos valsčiai.

III DALIS

1. Estija

Šios Estijos teritorijos:

- Elvos miestas,
- Jegevos miestas,

- Peltsamos miestas,
- Vehmos miestas,
- Jėrvama,
- Valgama,
- Veruma,
- Palamusės savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Persčio savivaldybės dalis, esanti į rytus nuo kelio Nr. 24126,
- Sūre-Janio savivaldybės dalis, esanti į rytus nuo kelio Nr. 49,
- Tabiverės savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Tamsalu savivaldybės dalis, esanti į pietvakarius nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Tartu savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo geležinkelio Talinas–Tartu,
- Vyratsio savivaldybės dalis, esanti į vakarus nuo linijos, nubrėžtos per vakarinę kelio Nr. 92 dalį iki sankirtos su keliu Nr. 155, tada per kelią Nr. 155 iki sankirtos su keliu Nr. 24156, tada per kelią Nr. 24156, kol jis kerta upę Verilaske, tada per upę Verilaske, kol ji pasiekia pietinę Vyratsio savivaldybės ribą,
- Jegevos savivaldybė,
- Kolga Janio savivaldybė,
- Kongutos savivaldybė,
- Keo savivaldybė,
- Laevos savivaldybė,
- Neo savivaldybė,
- Paistu savivaldybė,
- Pajusio savivaldybė,
- Peltsamos savivaldybė,
- Puhjos savivaldybė
- Pūrmanio savivaldybė,
- Rakės savivaldybė,
- Ranu savivaldybė,
- Rengu savivaldybė,
- Sarepėdžio savivaldybė,
- Tehtverės savivaldybė,
- Tarvastu savivaldybė,
- Tormos savivaldybė,
- Ilenurmės savivaldybė,
- Veike-Marjos savivaldybė.

2. Latvija

Šios Latvijos teritorijos:

- Limbažiu savivaldybė: Vilkenės, Palės ir Katvarų valsčiai,
- Salacgryvos savivaldybė: Ainažiu ir Salacgryvos valsčiai,
- Agluonos savivaldybė,
- Aluojos savivaldybė,

- Beverynos savivaldybė,
- Burtniekų savivaldybė,
- Ciblos savivaldybė,
- Dagdos savivaldybė,
- Daugpilio savivaldybė,
- Karsavos savivaldybė,
- Kraslavos savivaldybė,
- Ludzos savivaldybė,
- Mazsalacos savivaldybė,
- Naukšėnų savivaldybė,
- Preilių savivaldybė,
- Rēzeknės savivaldybė,
- Riebinių savivaldybė,
- Rūjienos savivaldybė,
- Strenčių savivaldybė,
- Valkos savivaldybė,
- Varkavos savivaldybė,
- Vilianų savivaldybė,
- Zilupės savivaldybė,
- Respublikinio pavaldumo miestas Daugpilis,
- Respublikinio pavaldumo miestas Rēzeknė.

3. Lietuva

Šios Lietuvos teritorijos:

- Anykščių rajono savivaldybė: Viešintų seniūnija ir Svėdasų seniūnijos dalis, esanti į šiaurę nuo kelio Nr. 118,
- Jonavos rajono savivaldybė: Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos seniūnijos ir Žeimių seniūnijos Aklių, Akmenių, Barsukinės, Blauzdžių, Girelių, Jagėlavos, Juljanavos, Kuigalių, Liepkalnių, Martyniškių, Milašiškių, Mimalių, Naujasodžio, Normainių I, Paduobių, Palankesių, Pamelnytėlės, Pėdžių, Skrynių, Svalkenių, Terespolio, Varpėnų kaimai, Žeimių geležinkelio stoties gyvenvietė, Žieveliškių kaimas ir Žeimių miestelis,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė: Palomenės ir Pravieniškių seniūnijos ir Rumšiškių seniūnijos dalis, esanti į šiaurę nuo kelio Nr. A1,
- Kauno rajono savivaldybė: Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos ir Neveronių seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pelėdnagių seniūnija,
- Šalčininkų rajono savivaldybė: Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos ir Kalesninkų seniūnijos,
- Varėnos rajono savivaldybė: Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos ir Vydenių seniūnijos,
- Jonavos miesto savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė;
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,

- Utenos rajono savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė.

4. Lenkija

Šios Lenkijos teritorijos:

Palenkės vaivadija:

- Balstogės apskritis: Grudeko ir Michalovo valsčiai,
- Sokulkos apskritis: Krynų, Kuznicos, Sokulkos ir Šudzialovo valsčiai.

IV DALIS

Italija

Šios Italijos teritorijos:

visos Sardinijos vietovės.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2015/2434

2015 m. gruodžio 18 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2014/237/ES dėl priemonių, kuriomis siekiama neleisti patekti į Sąjungą ir joje išplisti kenksmingiesiems organizmams, taikymo tam tikriems Indijos kilmės vaisiams ir daržovėms

(pranešta dokumentu Nr. C(2015) 9178)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvą 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje ⁽¹⁾, ypač į jos 16 straipsnio 3 dalies ketvirtą sakinį,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2014/237/ES ⁽²⁾ uždrausta importuoti iš Indijos *Colocasia* Shott. augalus, išskyrus sėklas ir šaknis, ir *Momordica* L., *Solanum melongena* L. ir *Trichosanthes* L. augalus, išskyrus sėklas, be to, Įgyvendinimo sprendimu 2014/237/ES reikalaujama, kad importuojant *Mangifera* L. augalus, išskyrus sėklas, Indijos valdžios institucijos imtųsi reikiamų priemonių užtikrinti, kad siuntos nebūtų užkrėstos kenksmingaisiais organizmais;
- (2) Įgyvendinimo sprendimas 2014/237/ES taikomas ribotą laikotarpį. Atsižvelgdama į sulaikytų labai įvairių Indijos kilmės augalų ir augalinių produktų, kuriuose aptikta kenksmingųjų organizmų, kieki, Komisija padarė išvadą, kad Indijos fitosanitarinio sertifikavimo sistema turi būti dar labiau patobulinta. Todėl tikslinga pratęsti Įgyvendinimo sprendimo 2014/237/ES galiojimą iki 2016 m. gruodžio 31 d.;
- (3) todėl Įgyvendinimo sprendimas 2014/237/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (4) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo sprendimo 2014/237/ES 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2016 m. gruodžio 31 d.“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu

Vytenis ANDRIUKAITIS

Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 169, 2000 7 10, p. 1.⁽²⁾ 2014 m. balandžio 24 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/237/ES dėl priemonių, kuriomis siekiama neleisti patekti į Sąjungą ir joje išplisti kenksmingiesiems organizmams, taikymo tam tikriems Indijos kilmės vaisiams ir daržovėms (OL L 125, 2014 4 26, p. 93).

TARPTAUTINIAIS SUSITARIMAIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

ES IR EGIPTO ASOCIACIJOS TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1/2015

2015 m. rugsėjo 21 d.

kuriuo pakeičiamas Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, 4 protokolą dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų [2015/2435]

ES IR EGIPTO ASOCIACIJOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimą, steigiantį Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją ⁽¹⁾, ypač į jo 27 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, 4 protokolą dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų,

kadangi:

- (1) Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją (toliau – Susitarimas), 27 straipsnyje daroma nuoroda į Susitarimo 4 protokolą (toliau – 4 protokolą), kuriame išdėstytos kilmės taisyklės ir numatoma kilmės kumuliacija tarp Europos Sąjungos, Egipto ir kitų Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos ⁽²⁾ (toliau – Konvencija) susitariančiųjų šalių;
- (2) 4 protokolo 39 straipsnyje nustatyta, kad Susitarimo 74 straipsnyje numatyta Asociacijos taryba gali nuspręsti iš dalies pakeisti to protokolo nuostatas;
- (3) Konvencija siekiama pakeisti kilmės taisyklių protokolus, kurie šiuo metu galioja visos Europos ir Viduržemio jūros regiono šalyse, vienu teisės aktu;
- (4) Sąjunga ir Egiptas Konvenciją pasirašė atitinkamai 2011 m. birželio 15 d. ir 2013 m. spalio 9 d.;
- (5) Sąjunga ir Egiptas atitinkamai 2012 m. kovo 26 d. ir 2014 m. balandžio 23 d. deponavo savo priėmimo dokumentus Konvencijos depozitarui. Todėl pagal Konvencijos 10 straipsnio 3 dalį, Konvencija Sąjungos ir Egipto atžvilgiu įsigalioja atitinkamai 2012 m. gegužės 1 d. ir 2014 m. birželio 1 d.;
- (6) todėl 4 protokolą turėtų būti pakeistas nauju protokolu, kuriame daroma nuoroda į Konvenciją,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, 4 protokolą dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų pakeičiamas šio sprendimo priede pateiktu tekstu.

⁽¹⁾ OL L 304, 2004 9 30, p. 39.

⁽²⁾ OL L 54, 2013 2 26, p. 4.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Jis taikomas nuo 2016 m. vasario 1 d.

Priimta Briuselyje 2015 m. rugsėjo 21 d.

Asociacijos tarybos vardu

Pirmininkė

F. MOGHERINI

PRIEDAS

„4 PROTOKOLAS**dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų***1 straipsnis***Taikytinos kilmės taisyklės**

1. Įgyvendinant šį susitarimą taikomas Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos ⁽¹⁾ (toliau – Konvencija) I priedėlis ir atitinkamos II priedėlio nuostatos.
2. Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos I priedėlyje ir atitinkamose II priedėlio nuostatose daromos nuorodos į atitinkamą susitarimą reiškia nuorodas į šį susitarimą.

*2 straipsnis***Ginčų sprendimas**

1. Jeigu dėl Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje nustatytų tikrinimo procedūrų kyla ginčų, kurių negali išspręsti tikrinimą atlikti prašanti muitinė ir tą tikrinimą atlikti turinti muitinė, tokie ginčai perduodami Asociacijos tarybai.
2. Visais atvejais ginčai tarp importuotojo ir importuojančios šalies muitinės sprendžiami pagal tos šalies teisės aktus.

*3 straipsnis***Protokolo daliniai pakeitimai**

Asociacijos taryba gali nuspręsti iš dalies pakeisti šio protokolo nuostatas.

*4 straipsnis***Pasitraukimas iš Konvencijos**

1. Jeigu Sąjunga arba Egiptas raštu praneša Konvencijos depozitarui apie ketinimą pasitraukti iš Konvencijos pagal jos 9 straipsnį, Europos Sąjunga ir Egiptas nedelsdami pradeda derybas dėl kilmės taisyklių siekiant įgyvendinti šį susitarimą.
2. Iki tol, kol įsigalios tokios naujos derybomis sutartos kilmės taisyklės, šiam susitarimui toliau galioja pasitraukimo metu galiojančios Konvencijos I priedėlyje pateiktos kilmės taisyklės ir, jei taikoma, atitinkamos jos II priedėlio nuostatos. Tačiau nuo pasitraukimo momento laikoma, kad Konvencijos I priedėlyje pateiktomis kilmės taisyklėmis ir, jei taikoma, atitinkamomis II priedėlio nuostatomis leidžiama tik dvišalė kumuliacija tarp Europos Sąjungos ir Egipto.“

⁽¹⁾ OL L 54, 2013 2 26, p. 4.

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT